

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 8T/47/2006
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3106011668
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Manduch
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2011:3106011668.22

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v konaní pred senátom zloženým z predsedu senátu JUDr. Mariána Manducha a prísediacich Júlie Spustovej a Bc. Eleny Gabajovej na hlavnom pojednávaní v Trenčíne dňa 16.09.2011 takto

rozhodol:

Obžalovaní:

1. J.. Q. M., nar. XX.XX.XXXX v C. C., bytom C.
B., V. B. č. XXX,
2. V. F., nar. XX.XX.XXXX v C., bytom E., I. M. č. 2,

s ú v i n n í , ž e

J.. Q. M.

1. v presne nezistenom čase od 8.00 hod. 10.00 hod. v dňa 27.04.2005 v jedálni budovy Slovakotexu v Trenčíne na ul. Jilemnického č. 2 v úmysel získať finančné prostriedky požiadal poškodeného Q. K. o podpísanie zmenky na sumu 3.600.000,- Sk (119.498,10 €) so splatnosťou 30.06.2005 ako pôžičky od obvineného J.. Q. M., pod zámkou zábezpeky za províziu pri predaji K. s.r.o. F. nad M., preto poškodený Q. K. zmenku podpísal aj napriek tomu, že ku skutočnej pôžičke a prevzatíu sumy 3.600.000,- Sk ((119.498,10 €) od J.. Q. M. nedošlo. Následne 27.04.2005 a 01.08.2005 v dobrej viere podpísal i uznanie dlhu na sumu 3.600.000,- Sk (119.498,10 €), pričom dňa 09.08.2005 obvinený J.. Q. M. vystavil doklad na okamžité vyrovnanie dlhu, ktoré poškodenému dal doručiť 18.8.2005, pričom už dňa 15.08.2005 obvinený J.. Q. M. postúpil predmetnú pohľadávku na Q. C., ktorý sumu 3.600.000,- Sk (119.498,11 €) začal od poškodeného Q. K. vymáhať,

J.. Q. M. a V. F.

2. v presne nezistenom čase v období od júna 2005 do 22.08.2005 obvinený Q. M. zorganizoval a riadil prostredníctvom Q. C. lúpežné prepadnutie v A. B. v dome č. XX patriacemu pošk. Q. K. tak, že dňa 3.6.2005 zabezpečil prepis motorových vozidiel Q. K. zn. Mercedes triedy G, striebornej metalízovej farby, ev. č. PU-XXX AO, BMW X5, striebornej metalízovej farby, ev.č. PU-XXX AO, BMW X 3, modrej metalízovej farby, ev. č. PU-XXX AO a zn. Hummer H2 žltej farby, ev.č. PU-XXX AO na Q. C., dňa 15.8.2005 postúpil zmenu Q. K. na sumu 3.600.000,- Sk (119.498,10 €) na Q. C. a dal mu príkaz, aby na základe tejto zmenky, ktorá bola fiktívna odobral motorové vozidlá zn. Mercedes triedy G, striebornej metalízovej farby, ev. č. PU-XXX AO v hodnote 1.633.759,- Sk (54.230,86 €), BMW X5, striebornej metalízovej farby, ev.č. PU-XXX AO v hodnote 1.081.961,- Sk (35.914,52 €), BMW X 3,

modrej metalízovej farby, ev. č. PU-XXX AO v hodnote 1.206.491,- Sk (40.048,16 €) a zn. Hummer H2 žltej farby, ev.č. PU-XXX AO v hodnote 1.549.180,- Sk (51.423,35 €) Q. K., Y. J., Q. M. zabezpečil za účelom odobratia vozidiel obvineného V. F. a ďalšie doposiaľ nestotožnené najmenej tri osoby, ktoré boli usmernené pomáhať Q. C. pri odobratí motorových vozidiel, pričom k lúpežnému prepadnutiu došlo dňa 22.08.2005 tak, že v čase o 18.10 hod. obvinený C. spolu s obvineným V. F. a najmenej tromi ďalšími nestotožnenými mužmi neoprávnene vnikli na pozemok rodinného domu v A. B. č. XX patriaci Q. K. tak, že cez otvorenú vchodovú bránu prešli na osobnom motorovom vozidle zn. P., ev. č. PU-XXX AM na oplotený pozemok patriaci k rodinnému domu až do blízkosti garáže domu, tu z vozidla všetci vyskočili a fyzicky napadli Q. K., ktorého udierali päťami do oblasti hlavy, hrudníka, brucha, zrazili ho na zem, kde ho ďalej kopali do celého tela, pričom pri tomto útoku mal najmenej jeden z týchto útočníkov na ruke nasadený boxer, potom Q. K. spúťali ruky kovovými putami za chrbtom a žiadali od neho doklady a kľúče od štyroch osobných motorových vozidiel zaparkovaných v jeho garáži - zn. Mercedes triedy G, striebornej metalízovej farby, ev. č. PU-XXX AO v hodnote 1.633.759,- Sk (54.230,86 €), zn. BMW X5, striebornej metalízovej farby, ev.č. PU-XXX AO v hodnote 1.081.961,- Sk (35.914,52 €), zn. BMW X 3, modrej metalízovej farby, ev. č. PU-XXX AO v hodnote 1.206.491,- Sk (40.048,16 €) a zn. Hummer H2 žltej farby, ev.č. PU-XXX AO v hodnote 1.549.180,- Sk (51.423,35 €), ktoré v tom čase boli formálne evidované od dňa 03.06.2005 na Q. C.. Obvinený V. F. a ďalšie doposiaľ nestotožnené osoby v priestoroch domu našli doklady a kľúče od predmetných vozidiel, ktoré spolu s PC Server v hodnote najmenej 48.000,- Sk (1.593,30 €), ktorý sa nachádzal v priestoroch pracovne uvedeného domu a na ktorý bol napojený a zaznamenávaný kamerový systém domu odniesli. Motorové vozidlo zn. Hummer H2 sa im nepodarilo naštartovať, preto sa snažili poškodeného pod hrozbou odstrihnutia prstov pákovými záhradnými nožnicami donútiť uvedené vozidlo naštartovať, keď sa im to ani po hrozbách nepodarilo, vozidlo ponechali na mieste. Následne útočníci spúťaného Q. K. zamkli spolu s jeho manželkou K. K. v priestoroch kotolne ich rodinného domu, a z miesta činu odišli preč i so všetkými osobnými motorovými vozidlami okrem terénneho motorového vozidla zn. Hummer H2 a so sebou zobrali diaľkové ovládače slúžiace na ovládanie vstupnej brány na pozemok. Uvedeným konaním poškodeného Q. K. spôsobili zranenie hlavy, hrudníka, chrbta, brucha a pravého stehna s dobou PN najmenej 7 dní, škodu vo výške najmenej 5.471.391,- Sk (181.616,91 €) odcudzením motorových vozidiel a škodu vo výške 55.400,- Sk (1.838,94 €) odcudzením PC Servera a diaľkových ovládačov,

t e d a

obžalovaný J.. Q. M. v bode 1. rozsudku

- dopustil sa konania nebezpečného pre spoločnosť, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu a ktorého sa páchatel dopustil v úmysle na škodu cudzieho majetku iného obohatiť tým, že uvedie niekoho do omylu a spôsobí tak na cudzom majetku značnú škodu, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo,

obžalovaní J.. Q. M. a V. F. v bode 2. rozsudku

- ako členovia organizovanej skupiny proti inému použili násilie a hrozbu bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, taký čin spáchali so zbraňou a spôsobili škodu veľkého rozsahu,
- neoprávnene vnikli do domu iného a taký čin spáchali s najmenej dvoma osobami.

T ý m s p á c h a l i

obžalovaný J.. Q. M. v bode 1. rozsudku

- trestný čin podvodu podľa § 250 odsek 1, 4 písmeno b) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení Zákona č. 757/2004 Z. z. účinného do 30.06.2005 v štádiu pokusu podľa § 8 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení Zákona č. 757/2004 Z. z. účinného do 30.06.2005,

obžalovaní J.. Q. M. a V. F. v bode 2. rozsudku

- trestný čin lúpeže podľa § 234 odsek 1, 2 písmeno a), b), odsek 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení Zákona č. 227/2005 Z. z. účinného do 01.01.2006 (ďalej len Trestný zákon) v jednočinnom súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody podľa § 238 odsek 1, 3 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

Obžalovaný J.. Q. M.

podľa § 234 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 35 odsek 2 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 13 (trinásť) rokov.

Podľa § 39a odsek 2 písmeno c) Trestného zákona sa obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do III. (tretej) nápravno-výchovnej skupiny (podľa § 438 odsek 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. sa treťou nápravno-výchovnou skupinou rozumie Ústav na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia).

Obžalovaný V. F.

podľa § 234 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 35 odsek 1 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov.

Podľa § 39a odsek 2 písmeno c) Trestného zákona sa obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do III. (tretej) nápravno-výchovnej skupiny (podľa § 438 odsek 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. sa treťou nápravno-výchovnou skupinou rozumie Ústav na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia).

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátora, ktorou bolo obžalovaným kladené za vinu spáchanie vyššie uvedených skutkov vykonal súd na hlavnom pojednávaní dokazovanie na návrh prokurátora výsluchom obžalovaných J.. Q. M. a V. F., výsluchom svedkov poškodených J.. Q. K., K. K. a K. K., svedkov Q. C. ml., J. F. W., W. K., J.. S. V. a C. K., prečítaním zápisnice o výpovedi svedka z prípravného konania Z. V., prečítaním znaleckého posudku z odboru cestnej dopravy č. 43/2005 a prečítaním listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisového materiálu. Na návrh obžalovaných bolo na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie výsluchom svedkov V. V., V. V., T. R., M. X., J.. V. Q., Q.. C. E., Q. C. st., D. C., V. D., Q. M., K. B., V. B., C. W., R. M. rod. B., V. M., Q.. J. K., V.. V. W., J.. C. H., K. W., Q. H., T. M., B. K., T. K., W. W. a T. H., ďalej výsluchom znalcov MVDr. Q. H., J.. V. B., V.. R. V., a napokon prečítaním listinných dôkazov, ktoré obžalovaní predložili. Po takto vykonanom dokazovaní súd zistil skutkový stav veci tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný J.. Q. M. na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie predmetných skutkov, pričom uviedol, že poškodenému Q. K. skutočne 3.600.000,- Sk (119.498,11 €) požičal, zmenku aj uznanie dlhu Q. K. podpísal dobrovoľne a pohľadávku postúpil na Q. C., ktorý ho čakal pri Slovakotexe v čase odovzdania finančnej čiastky 3.600.000,- Sk (119.498,11 €) Q. K.. J.. V. obžalovanému odovzdal sumu jeden milión slovenských korún, lebo mu chýbali peniaze do celkovej sumy, ktorú odovzdával K. v predmetný deň. Q. K. za krytie pôžičky ručil svojimi motorovými vozidlami a preto sa ústne dohodli, že tieto prepíše na Q. C., ktorý bol jeho zamestnancom. Ku skutku v bode 2. uviedol, že v čase spáchania skutku bol na dovolenke v Chorvátsku, kam odišiel 17.08.2005 a žiadnu lúpež neorganizoval. Q. C. ho iba požiadal o spojenie na nejakú SBS a on mu dal kontakt na C. H.. Okrem toho, že obžalovaný poprel spáchanie oboch žalovaných skutkov vo svojej výpovedi, vyplynulo z nej, že v podstate finančné prostriedky nemal, ale bol taký dobrosrdečný, že sám si peniaze požičal, aby tieto mohol ďalej požičať Q. K. a nemal v úmysle nijakým spôsobom dlhy vymáhať, chcel len čakať, kedy mu ich vráti.

Obžalovaný V. F. na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie skutku v bode 2., pričom uviedol, že nebol v A. B. v dome poškodených pre autá i keď Q. C. ho požiadal o prevoz vozidiel, bola dokonca spísaná zmluva, ale keďže Q. C. nemal malé a veľké technické preukazy od predmetných vozidiel, od zmluvy o poskytnutí služieb odstúpil. Ani v jednom z vozidiel nikdy nesedel.

Svedok poškodený J. Q. K. na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, že M. sa mu prezentoval ako vysoký dôstojník SIS, pričom to dokazoval rôznymi vecami a informáciami, z ktorých bol veľmi prekvapený. Jeho informácie svedčili o kontaktoch na silové zložky. Poradil mu v prípade vydierania od skupiny dubnických Chromiakovcov. Podal 13-stranové vyhlásenie u ministra Palka, nepodpísal ho pred podaním, pričom M. mu hneď v ten deň vynadal do telefónu, prečo to nespravil. Vybuďoval si u neho úžasný rešpekt, začal sa ho báť. Vedel dopredu o útokoch na mafiánov, ktorí boli neskôr odstránení. Zaviazal ho mlčanlivosťou, písomnou prísahou, na ktorom papieri mal iné krycie meno, mal ho zaradiť do 12-člennej skupiny, nevedel, kto je nad ním, povedal mu, aby o tom nikomu nehovoril. Zaviazal ho štátnym tajomstvom. M. presne vedel, aký má majetok, koľko podal daňových priznaní, až neskôr pochopil, že to bol zámer a že to niekde smerovalo. Nevedel, čo má robiť. Popri tom ho manipuloval, aby si niekde získal peniaze. V Slovakotexe vytiahol vypísanú zmenku. M. vedel, že mal záujem kúpiť náradovňu v F. za 160 mil. Sk. Podpísal túto zmenku a vôbec ho nenapadlo, že to bude mať vedľajšiu dohru. Potom za 2 týždne prišiel za ním C. z 2 papiermi o uznanie dlhu. Tie tiež podpísal. Asi týždeň na to dňa 09.08.2005 prišiel C. znovu s papierom k okamžitému vyplateniu dlhu, a to tých 3.600.000,- Sk. Hovoril C., ale veď mu M. nič nevyplatil, tak ako mu má vyplatiť tých 3.600.000,- Sk, keď nebolo z čoho. C. mu povedal, že je medzi nimi. Mal pocit, že C. požičal M. nejaké peniaze a nemohol ich dostať späť. On bol asi len nástrojom na uhradenie dlhu C.. Došlo mu to pri tom okamžitom uhradení dlhu. Nechápal, ako je to možné. Nebola to pôžička. V Slovakotexe rokoval medzi 4 očami so M.. Bol tam síce aj C. a W., ale boli od nich vzdialení. M. vytiahol zmenku na 3,6 mil. Sk a povedal mu, že chce mať radšej istotu, že bude mať vyplatenú províziu za predaj fabriky K.. Preto to aj podpísal. To by si potom aj stiahol z kúpnej ceny. Pri podpise bol prítomný len on. Dodatočne sa na zmenku podpísal F. W., ktorý ale nebol pri tom, ako zmenku podpísal on. Nebola žiadna reč o autách do zálohy. To nebola pravda. Tie autá prepísal z toho dôvodu, že mu to povedal M.. Prepísal ich na C.. Dňa 30.04.2005 podpísal zmenku, dňa 01.08.2005 podpísal 2x uznanie dlhu, dňa 09.08.2005 prišiel C. s papierom na okamžité vyplatenie dlhu. V B. povedal M., keď sa ho pýtal, prečo nepodpísal výzvu na okamžité vyplatenie dlhu, že fabrika sa nepredala, nebol reálny kupec. Nevedel o tom, že M. pohľadávku postúpil C.. Dozvedel sa o tom až z vyšetrovacieho spisu. Hovorili to aj tí muži jeho manželke pri prepade v ich rodinnom dome v skutku 2., že to všetko bolo kvôli postúpenej pohľadávke. Prepis áut bol až začiatkom júna.

Ku skutku v bode 2. poškodený uviedol, že vo večerných hodinách dňa 22.8.2005 mu zatelefonoval Q. C. a požiadal ho o stretnutie v jeho rodinnom dome v A. B.. Na rodinnom dome má kamerový systém a keď pred bránou uvidel auto zn. Audi, ktoré šoféroval Q. C., bránu automatickým ovládačom otvoril. Vtedy sa do jeho dvora veľkou rýchlosťou vrátilo predmetné vozidlo, kde na strane spolujazdca opoznal K., za Q. C. sedel P.. Z vozidla vystúpilo 5 chlapov, Q. C. mu nastriekal do očí slzotvorný plyn a od P. dostal do tváre úder boxerom, takže ho hneď zaliala krv. Muži medzi sebou nerozprávali, dorozumievali sa posunkami. On vtedy odpadol, zhodili ho na zem, za chrptom mu nasadili putá na ruky. V tom čase sa nachádzal medzi garážovými dverami, následne ho šuchli ho pod auto. Prebral sa na to, ako ho oblievali vodou z vedra, hovorili, že je treba dať mu nohy hore. Q. C. a K. išli do domu za ženou, potom žena prišla, začala kričať a jej príchodom mu zrejme zachránila život. Keď ženu dovedli dole, hovorila, že má v trúbe koláč, aby jej ho išli vypnúť. Registroval H., ako prišiel do garáže k jeho žene keď sedela na zemi a povedal jej, že jej tú trúbu vypol. On jediný hovoril, vodil ho po dome a dvíhal mu pyžamové nohavice, keď mu padali, poškodeného zároveň upokojoval. Útočníci našartovali všetky motorové vozidlá v garáži, začali s vozidlami vychádzať z garáže, nemohli nájsť doklady od vozidla Hummer a keď sa im nepodarilo našartovať Hummer, zostali nervózni. Q. C. mu vtedy hovoril, aby navlil doklady od Hummera, lebo dá pokyn aby im začali strihať prsty na rukách, to hovoril aj muž s prezývkou Pitbul. Najprv išli hľadať doklady do domu s manželkou a keď ich nenašli, išli hľadať doklady s ním. Po dome ho vodil H. a s nimi išiel hľadať doklady od motorového vozidla Hummer aj najmenší útočník, ten bol najagresívnejší a doteraz sa tohto muža nepodarilo stotožniť. Jednalo sa o osobu ktorá je označovaná ako Pitbul, ktorý ho bil päšťami a kopal do neho, choval sa ako nepríčetný. Keď žiadne papiere nenašli, prišli spoločne s ním dole a následne ich s manželkou zavreli do kotolne. Z garáže sa im podarilo odvieť 3 vozidlá a to Mercedes triedy G, BMW X5 a BMV X3. Zároveň zo sebou zobrali aj server, kde bola nahrávka z kamerového systému. Obžalovaný V. F. u nich určite nebol, Pitbul mal inú postavu, bol nižší.

Svedkyňa poškodená K. K. na hlavnom pojednávaní vypovedala zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, že dňa 22.08.2005 mal k nim prísť pán C. ohľadne nejakých dokladov. Okolo 18.00 hod. zatelefonoval, že už je na ceste. Manžel už bol v pyžame a ona piekla koláč. Počula ako manžel otvoril diaľkovým ovládačom vstupnú bránu a veľkou rýchlosťou k nim na dvor vošlo vozidlo, čo počula podľa zvuku brzd, počula hluk a krik od viacerých ľudí a keď vyšla na chodbu, oproti nej išiel Q.

C. a K.. K. si zakrýval tvár límcem, kričali že je to policajná akcia, aby nekládli odpor a odovzdali kľúče od áut a doklady. Ona zostala úplne paralizovaná, potom počula ako hore ide P. a chcel aby išli dole. Jeden z útočníkov ju chytil za ruky a ťahali ju dole schodiskom. Pred garážou uvidela ležať na zemi manžela, ktorý mal za chrbtom spútané ruky a nad ním boli dvaja muži, jeden bol Pitbul, ktorý ho kopal a búchal pästami. Manžel ticho hovoril, že nemôže dýchať a že omdlie, jeden ho obliab vedrom s vodou, manžela postavili na nohy a jej P. hovoril, aby sa postavila k stene a stále jej dával hlavu dole, potom ju zhodil na zem a keď sedela na zemi šticoval ju za vlasy a búchal jej hlavu o stenu. Stále žiadala, aby niekto išiel vypnúť rúru v ktorej sa piekol koláč. H. prišiel zhora a povedal jej, že rúru vypol. Medzitým hľadali doklady od áut a Q. C. vyberal autá z garáže, okrem Hummera, ktorý sa im nepodarilo naštartovať. Vtedy nastala veľká nervozita, Pitbul zobral veľké nožnice a vyhrážal sa im, že ak nenájdu doklady od áut, že im bude strihať prsty. Ona hľadala doklady s P. po dome a keď ich nenašli, P. ju sotil do kotolne, odkiaľ počula ako išli hľadať doklady s manželom, boli preč asi 10 minút a potom do kotolne za ňou sotili manžela. V žiadnom z útočníkov nespoznala obžalovaného V. F.. Svedok B. robil ohliadku ich domu a povedal poškodenej, že už môže ísť domov a aj upratať, preto aj oprala oblečenie, svoje aj manželove.

Svedkyňa poškodená K. K. na hlavnom pojednávaní vypovedala zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, že Q. C. nepozná a pri prepise na dopravnom inšpektoráte v llave osobne nebola, splnomocnila svojho otca, ale iba ústne.

Svedok Q. C. ml. na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy uviedol, že Q. K. mal na svoju firmu K. evidovaných niekoľko motorových vozidiel, ale bola na neho uvalená exekúcia za nejakú zmenku v hodnote 22 mil. Sk od p. E.. Aby neprišiel o tieto autá a iné majetky, bol permanentne spracovávaný M. k tomu, aby tieto autá prepísal na inú osobu, na čo mu K. hovoril, že to nebude nutné, že to prepíše na niekoho z rodiny, čo vie, že to prepísal na svoju dcéru K.. M. mu na to tvrdil, že sú to tiež postihnutelní ľudia, že exekúcia by sa mohla vzťahovať aj na nich. Preto sa tie autá prepísali na svedka. Toto všetko vie od pána M., on mu o tom rozprával. K tomuto všetkému predchádzalo podpísanie zmenky pánom K. na p. M. v hodnote 3,6 mil. Sk, ktorá bola podpísaná v Trenčíne v budove Slovakotexu, tu K. aj podpísal uznanie dlhu. Zmenka bola podpísaná za tým účelom, že K. mal na seba uvalené exekúcie, kde mu M. prisľúbil za sumu 3,6 mil. Sk, že mu pomôže zbaviť sa týchto vecí, tiež že mu pomôže s odblokovaním účtov, ktoré mal K. zablokované v bankách, tiež čo sa týka osoby E., tak M. sa mal vysloviť, že už nie je taký silný a že to s ním vybaví. Pri podpise zmenky, resp. uznania dlhu v budove Slovakotexu bol prítomný M., K., W. a svedok. Vošli do budovy Slovakotexu, svedok, W., M., oni išli pár metrov pred svedkom, vošli do zadnej časti jedálne, keďže jedáleň je oddelená murovanou nepriehľadnou stenou, sadli si, objednali si raňajky, na čo mu M. povedal, aby si sadol bokom, že príde Q. K.. W. si sadol kúsok vedľa, svedok si s raňajkami sadol do prednej časti jedálne, ktorá je od zadnej časti oddelená nepriehľadným múrom. W. ostal sedieť v zadnej časti jedálne za múrom z pohľadu svedka, čiže svedok na M. a W. nevidel. Po chvíli prišiel K., prešiel rovno dozadu, asi si k nim sadol. Svedok dojedol, postavil sa, odišiel s táckou dozadu k okienku, kde sa odovzdávali prázdne riady, pričom K. so M. už stáli, podávali si ruky, K. bol na odchode, W. sedel mimo pri stole. Keď svedok prišiel k stolu, K. už kráčal preč. |Na to M. svedkovi ukázal zmenku, uznanie dlhu, podpísané K., a vyzval svedka, aby sa pod to podpísal ako svedok, čo odmietol. M. svedkovi povedal, že bude svedkom, že K. dostal peniaze, pričom peniaze K. nedostal. Svedok vie, že ani M. u seba žiadne peniaze nemal. V tej dobe bol M. dlžný svedkovi asi 1,7 mil. Sk, svedok na neho naliehal, aby mu ich vrátil, lebo tam neboli len jeho peniaze, on ho ubezpečoval, že vráti, ale nič sa nedialo. Medzičasom svedok odišiel na dovolenku na Krétu, odkiaľ mu volal, či je všetko v poriadku, či sa vrátia peniaze, a M. povedal, že je všetko v poriadku, že peniaze svedok dostane. Po návrate z dovolenky žiadne peniaze nedostal, stále prebiehali medzi nimi slovné výmeny na tému vrátenia peňazí, nakoniec M. prišiel s myšlienkou, že zmenku, ktorú má na K. 3,6 mil. Sk prepíše na svedka, s tým, že pri prepise v notárskej kancelárii si dal podpísať papier od svedka v tom zmysle, že týmto sú jeho záväzky voči svedkovi vyrovnané. Svedok sa ho spýtal, ako sa to vyrovná finančne, K. vie, že žiadne peniaze nedostal, a svedok má teraz za ním prísť a pýtať od neho peniaze. M. na to svedkovi povedal, že dostane chalanov od C. H., s ktorým sa M. dlhší čas poznal, pôjdu so svedkom ku K., svedok bude mať úlohu zohnať kupcov na autá, a ešte M. povedal, že on tu v tom čase nebude, ako vždy. Svedok potreboval peniaze, ktoré mu M. dlžil, preto na túto možnosť pristal. Svedok nemal odvahu sa mu postaviť do cesty. Svedok vtedy povedal M., že však obaja vedia, ako bola tá zmenka urobená, že K. nemá čo platiť, lebo žiadne peniaze nedostal, na čo mu M. povedal, aby sa nestaral, K. je spracovaný, uznal to a podpísal. Svedok sa neodvážil ísť proti M., lebo vedel, čo je zač. M. počítal s tým, že keď sa K. autá vezmú, prvé čo bude K. robiť, zavolá M., a že on to s ním nejako uhrá. Ale aj tak už mal

svedok pokyn autá predať. Celá vec pokračovala tým, že svedka kontaktoval H. telefonicky v mesiaci august 2005, svedok navrhol stretnutie na diaľnici, kde to jemu nevyhovovalo, lebo tu bol služobne a mal šoféra, a navrhol svedkovi čerpaciu stanicu Shell v Trenčíne. Tu sa stretli, H. svedkovi už do telefónu povedal, že hovoril so M., zhruba že vie, o čo sa jedná, len sa potrebuje so svedkom stretnúť, keď sa stretli, svedok mu povedal, že autá sú napísané na neho, neukazoval mu žiadne doklady, on sa opýtal, či sú autá M.. Povedal mu, že nie, on povedal, že to chápe, že aj jemu resp. im je M. dlžný a že potom im to možno M. zaplatí. Rozišli sa s tým, že H. preverí pár vecí, a že svedkovi zavolá. V Piešťanoch sa opäť stretli na Shell pumpe. Svedok sedel vnútri v predajni, H. prišiel za ním dovnútra sám, povedal, že preveril pár vecí, že je to možné urobiť, že tam príde nejaká SBS-ka a že za túto službu chcú 100.000,- Sk. Svedok mu povedal, že sa musí dohodnúť so M., že toto ide mimo neho. Z celého tohto rozhovoru s H. mu vyplývalo, že je detailne informovaný od M. o podrobnostiach celej veci. Potom vyšli von, kde pri aute čakali dvaja páni, ktorí mu boli predstavení, jeden ako p. F. V. a druhý bol menší muž menom V., prezývka Pitbul. H. svedka s nimi zoznámil, vymenili si s obžalovaným F. tel. čísla, rozšli sa s tým, že mu na druhý deň budú volať. V pondelok ráno volal svedok s K., ten mu povedal, že doma bude poobede, s F. sa dohodli, že prídu o 16,00 h. do A., v A. ich svedok čakal pri motoreste Zákruta, sadli si do jedného baru v A.. Z vozidla vystúpil obžalovaný F., V. a ešte ďalší dvaja. Sadli si dovnútra, kde mu povedali, že sú informovaní, obžalovaný F. vytiahol zmluvy o poskytnutí služby s hlavičkou nejakej SBS, vypísal údaje svedka a dopísal sumu 4.000,- Sk ako úhrada za odvoz áut. Ten menší s prezývkou Pitbul mu povedal, že vedel, o čo ide, že zoberú autá, žiadne zbrane, že to všetko vybavím pokojnou cestou, s K. si pohovorím a on to pochopí. Nasadli do áut, svedok išiel na svojom Audi A6, oni na svojom zn. Octavia. Išli do Dolných Kočkoviec, k servisu MDM, kde bol svedok dohodnutý, že tu odparkuje autá, nakoľko ich nechcel mať doma, kde aj M. mu poradil, aby autá nemal doma. V F. K. si oni nechali Octaviu, presadli k svedkovi do auta, obžalovaný F. sedel vedľa neho vpredu ako spolujazdec, ostatní si sadli dozadu. Išli ku K., pri stúpaní kopcom si obžalovaný F. všimol, že na odbočke stojí auto, svedok mu povedal, že to bude asi K., lebo mu volal, že príde, obžalovaný F. povedal, aby zastavil, že bude lepšie, keď bude K. doma. K. svedkovi volal, že čaká na ceste, a svedok mu povedal, že príde neskôr. Auto otočil a ku K. dorazili asi o 20 min. Zastavil pred jeho bránou, zatrúbil, brána sa otvorila a vošiel autom dovnútra. Svedok sa chcel s K. dohodnúť, že mu vysvetlí, že zmenka bola prepísaná na neho, či je ochotný vydať autá. Ešte po ceste prívukoval tým osobám v aute, aby to nechali na neho, že sa chce s K. dohodnúť. Na to mu niektorý z nich dal ruku na plece a povedal, že oni vedia, čo majú robiť. K. čakal pred garážou, svedok zastavil auto, mal u seba zmenku, uznanie dlhu. Keď zastavil, rozleteli sa mu dvere na aute, obžalovaný F. s tromi ľuďmi vyskákali z auta, a skôr, než vystúpil, tak K. už ležal na zemi, svedok sa ho ani nedotkol, nemal u seba žiadnu zbraň. Nevie, či K. udierali, bol z toho prekvapený, ako sa to zbehlo, len na nich kričal, aby nebláznili, že si potrebuje s ním len pohovoriť. K. vzali tí chlapi do garáže, dvere sa zavreli a svedok zostal vonku. Na zemi videl ovládač od garážových dverí, tento stláčal, dvere sa otvorili. K. ležal na zemi. Na to mu jeden z tých ľudí povedal, aby našli jeho ženu, aby nevolala políciu. S jedným z nich vyšli po schodoch, manželka stála na chodbe, K. svedok povedal, že sa stala nemilá vec, aby išla dole, že prišli iba pre autá a nikomu sa nič nestane. Ona nechcela ísť, ten, čo bol s ním, ju chytil za ruky a potom išla sama dole do garáže. Keď zbadala manžela na zemi, kvokla si pri stenu, plakala a ten malý muž menom Pitbul stál pri nej. Svedok povedal K., že mu je to ľúto, že takto to prebehnúť nemalo, zmenka, ktorú vlastnil M., je prepísaná na neho, že si zoberú autá a odídu. Tí chlapi povyberali veci z áut, nejaké tašky, doklady, kľúče, dali to na jednu kopy do garáže do rohu. Tri autá, dve BMW a jeden Mercedes vycúval z garáže, Hammer sa nedal naštartovať, ten nevyčúval. V autách boli technické preukazy od áut, len v Hammeri nebol technický preukaz. K. povedal, že je na chodbe, hľadali ho v nejakej skrinke, tam nebol, povedal, že by mali pozrieť v dome, tak tam hľadali ten technický preukaz, ani tam ho nenašli, teda Hammer zostal v garáži. Keď boli naspäť v garáži, jeden z tých chlapov hovoril, že treba nájsť kazetu z videonahrávky, teda vedel, že K. má niekde v dome kameru. K. sa svedok pýtal, kde má nahrávanie, a ten povedal, že len v pracovni. Svedok s K. a ďalší dvaja išli do pracovne, a on mu povedal, že nahrávanie má na počítač. Na to mu jeden z tých dvoch povedal, aby počítač odpojil, svedok počítač odpojil, jeden z tých dvoch bol obžalovaný F., ten ho zobral a odišiel preč. Tento počítač svedok našiel pri odchode od K. na zadnej sedačke svojho auta. Zišli dolu do garáže, tu sa K. ospravedlnil, že mu je ľúto, že sa to takto stalo, nemal v úmysle, aby to takto dopadlo, na to dvaja z tých pánov povedali, že ich chcú zavrieť do nejakej miestnosti, aby nevolali políciu. Zavreli K. a jeho manželku do nejakej miestnosti. Svedok nasadol do svojho auta, k nemu na miesto spolujazdca si sadol V., prezývka pitbul, hovoril, že pôjde s ním, aby im neušiel. Tí traja išli za ním, každý z nich si sadol do iného auta. F. si sadol do Mercedesu triedy G, predtým sedel aj v Hammeri, ktorý skúšal štartovať. Vie, že v garáži, keď vyberal veci z áut, tak presadl aj do BMW striebornej farby. Autá odstavili na dvore v servise v F. K., páni vystúpili, ten čo sedel s ním - Pitbul, ten vystúpil tiež, zobral zo zadnej sedačky počítač, dal ho do

kufra Octavie, na ktorej prišli a odišli. Asi za štvrt' hodinu mu volal obžalovaný F. naspäť, že tie zmluvy, ktoré má od nich, aby zničil. Podľa svedka to od samého začiatku riadil obžalovaný M..

Svedok W. K. na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy uviedol: „Po oboznámení sa s predmetom výsluchu k predmetnej veci uvádzam, že už si presne nespomínam, musel by som sa pozrieť do telefónu, ale bolo to koncom mesiaca august 2005 mi telefonoval môj brat, s tým, že mám čo najskôr k nemu prísť. Viac mi k cele veci nič nepovedal. Nakoľko som nevedel, kde sa on práve nachádza, tak som mu spätne telefonoval na jeho mobilné číslo 0905 XXX, ďalej už neviem, ale mi to brat dlho nebral, tak som mal podozrenie, že sa niečo stalo. Ja som potom autom išiel z Dubnice po hlavnej ceste, pričom som opätovne telefonoval bratovi, pričom mi to zdvihla jeho manželka. Ja som jej len opýtal kde sú, na čo mi ona odpovedala, že sú v A. B.. Mne bolo divné, že bratov mobil zdvihla jeho manželka, keď obaja majú svoj mobil. Na časy si už teraz presne nespomínam, ale už to uviedol príslušníkom polície, pričom to bolo niekedy po večeri. Keď som prišiel do A. B., asi po 20 min. jazdy mojím vozidlom. Ja som vošiel cez tvorenú bránu na dvor domu môjho brata, zaparkoval som pred vchodom do domu, pričom garážové dvere boli otvorené. Keď som vystúpil z vozidla, tak vtedy sa už otvárali vchodové dvere, v ktorých som zazrel siluetu môjho brata a ten mi povedal, aby som sa nezľakol. Bolo už šero, ale keď brat vyšiel z dverí, tak som uvidel, ako bol v zakrvavenom župane, ruky mal za chrbátom, tvár mal krvavú, pod nosom mu uschýnala už krv, prakticky nos mal zlomený, celý krvavý, a pod županom mal veľký krvavý fľak na pyžame a celý bol zašpinený, ako keď niekoho vláčia po zemi. Na nohách mal šľapky. Za ním vyšla von jeho manželka, ktorá bola vystrašená, uplakaná, na prvý pohľad bola ako neupravená, ja som bol prekvapený, veľmi o nerozprával, a brat mi následne povedal, že bol prepadnutý, že ich prepadli, zobrali autá a takto ich doriadili. To mi povedal v krátkosti, pričom mi ukázal, že vzadu na rukách ma putá a prosil ma, aby som mu ich nejako dal dolu, pretože sa mu aj veľmi zle dýcha. Ja som hľadal niečo, čím by so tie putá rozstrihol, pričom ako som chodil po garáži tak som držal aj záhradnícke nožnice, ktorými, aspoň mi tak potom bolo povedané, že sa vyhrážali, že mu odstrihnú prsty, ale potom som našiel v unimobunke sekáč s kladivom, a tým som rozdelil to spojenie pút. Obaja boli v šoku, brat nevedel čo robiť, na čo som mu ja povedal, že je potrebnú a nutné zavolať políciu. Na to brat zavolať políciu. Hliadka polície prišla asi až po 30 minútach, nakoľko nemohli presne nájsť dom môjho brata. Kým sme čakali na hliadku polície, tak mi brat útržkovitý rozprával čo sa stalo, bol v šoku, nemohol sa sústrediť, sťažoval sa, že ho strašne bolí hlava, okrem iných vecí. Hovoril mi, že ho bili, kopali. Prakticky sme už potom len čakali do príchodu hliadky a po jej príchode príslušník polície privolať záchranú službu.“

Svedok J.. F. W. na hlavnom pojednávaní uviedol, že zotrúva na predchádzajúcich výpovediach. Išlo o pôžičku, ktorú dával M. K. vo výške 3,6 mil. Sk. Peniaze boli odovzdané v Slovakotexe v reštaurácii, kde boli prítomní M., K. a on, boli pri jednom stole. On len tieto peniaze dostal od M. vo výške 2,6 mil. Sk, ktoré u neho doma skontroloval. M. mu povedal, že 1 mil. Sk prinesie pán V.. V Slovakotexe, mali tam aj raňajky. Potom M. odišiel za pánom V. pred budovu, potom všetky peniaze odovzdal K. on. M. dal K. podpísať zmenu na 3,6 mil. Sk, ako aj dlžobný úpis, ktorý podpísal aj on. Tento úpis chcel overiť u notárky, mali ísť za notárkou K., čo K. odmietol, lebo by to za chvíľu vedel celý Trenčín, že si požičiava peniaze. Potom išli aj s C. do baru Flojd, boli tam aj jeho syn, K. a M.. Potom išiel M., M., on a jeho syn do firmy, kde sa M. hádal s C., ktorý chcel, aby jemu vrátil peniaze, na čo mu M. povedal, že K. mu prepíše autá a on ich prepíše na neho. M. išiel potom na dovolenku, keď sa vrátil, bolo mu povedané, že C. je vo väzbe, kvôli tomu, že mal nejaké nedorozumenie s K. ohľadom áut.

Na otázku prokurátorky, prečo si svedok s výrazným časovým odstupom spomína na podrobnosti, svedok uviedol, že to isté tvrdil aj v predchádzajúcich výpovediach. Nevie, prečo si tak podrobne na to spomína. To, čo uviedol na HP, je pravda. So M. majú spoločnú firmu. V tom čase nemali nič. V tom čase skončil ako technický riaditeľ v Trenčíne. Kúpu spoločnosti K. riešil sám s K., M. nebol v tom zainteresovaný. Pôžičku požadoval K. s tým, že má problémy vo firme, potrebuje energiu zaplatiť, ľudí zaplatiť, mal problémy s exekúciou. Mal problémy s pánom K., bol mu dlžný peniaze, potreboval 3,6 mil. Sk. Prvý hypotekárny úver na chatu vybavoval C., podujal sa na to, pretože chcel, aby mu M. vrátil peniaze, ktoré mu dal na nejaký obchod v Taliansku. On sa potom podujal vybaviť hypotekárny úver cez kamaráta z Bratislavy pre D., bol pri tom aj C.. Prítomní boli on, C., D. a ten priateľ z BA, meno nevie. Robilo sa to preto, lebo K. nabádal M. na pôžičku 3,6 mil. Sk. Okrem neho, M. a K. v Slovakotexe nebol nikto iný prítomný. Pred stretnutím ho nabádal K., aby od neho kúpil K. a F.. V tom čase bol M. v Taliansku. Peniaze vybavoval cez českú skupinu, ktorá mala zohnať peniaze do českej banky. Potom zistil, že K. mal nejaké majetky zastavené exekúciou. O žiadnej zábezpeke nevie, predaj si robil len sám s K.. K. mu tvrdil, že M. má veľké finančné prostriedky v zahraničí. Do termínu splatnosti K. peniaze

nevrátil, preto mu povedal, že ako garanciu ich vrátenia prepíše svoje autá. Najprv ich chcel prepísať na dcéru a potom na C.. Zmenku a uznanie dlhu podpísali, to uznanie M., K. a on ako svedok. Nepamätá si na iné uznanie dlhu. Po podpísaní zmenky sa spravilo uznanie dlhu. C. požičal peniaze - 600.000,- Sk pre nejakého pána, ktorý mal mať v Taliansku nejaký obchod so zlatom, prostredníctvom M.. C. chcel mať prepisom áut záruku, že sa mu peniaze vrátia. M. vždy legálne požadoval vrátiť peniaze od K.. C. zároveň hovoril, že nech tie autá rieši v pokoji, že má všetky papiere, ktoré ho oprávňujú k disponovaniu s nimi. K. mal 2 čerpacie stanice, v llave a v areáli K.. Bol na katastri, kde si vypytał list vlastníctva celého K., tam zistil, že majetky má K. zastavené, o čom mu nepovedal v čase rokovaní o jeho predaji. K. sa mal pred jeho výsluchom v Považskej Bystrici vyhrážať, že ublíži rodine M.. Neskôr mu (W.) bolo podpálené auto. Od M. si žiadne peniaze nepožičiaval.

Svedok W. W. na hlavnom pojednávaní uviedol, že počul od otca, že M. kradol nejaké autá od K.. Nič viac povedať nevie. Prvýkrát o skutkoch počuje z obžaloby. M. pozná cez otca, pomáhal otcovi, robil mu šoféra, preto sa zoznámil aj so M.. Chodieval k M. do kancelárie, kde sa spoznal s C.. Videl u M. väčší obnos peňazí, mal ich jeho otec prerátať, potom dať do igelitky a stretli sa potom spolu v meste vo Flojde s K., rozprávali sa spolu, potom sa M. a on s otcom vrátili do kancelárie, kde sa M. hádal s C., neskôr zistil, že išlo o nejaké pohľadávky. Stretnutie vo Flojde bolo asi v roku 2005, išiel z Juhu, videl C. na nejakej Vectre, potom išiel dovnútra, sadol si asi tak do stredu, potom tam prišiel ešte jeden pán, ktorého poznal a ktorý sa rozčuľoval, pretože ho C. nezobral na aute na to stretnutie do tej reštaurácie, predtým spolu boli v kancelárii. Z videnia pozná F., zo súdu. Predtým ho nikdy nevidel. Vo Flojde boli K., M., jeho otec, on. Potom s otcom išli k M. do kancelárie. Bol tam C., ktorý sa so M. hádal. Cez dvere počul veľký krik ohľadom nejakej pohľadávky. Na C. podal aj trestné oznámenie, pretože C. dostal pôžičky na základe dokladov, ktoré mu dal a ktoré pred ním roztrhal. Až v banke sa to dozvedel. C. hovoril, že peniaze mu vráti, až keď na neho M. prepíše nejaké pohľadávky alebo predá autá.

Svedok T. K. na hlavnom pojednávaní uviedol, že ku skutočnostiam uvedeným v obžalobe sa nevie vyjadriť. Nebol nikdy účastníkom celého tohto konania. Stretol sa so M. (jeho bývalý strýko) vo Flojde (bar), kde mu však ukázal len zmenku od K., o nič iné nešlo. Nevie, kedy bolo to stretnutie. Nevie, kto tam bol vtedy ešte prítomný. Pri ceste do baru sa pozdravil s pánom C., inak si nepamätá nikoho. S pánom K. mal obchodné vzťahy počas výkonu väzby M., chceli si od neho prenajať nádrže v Dubnici nad Váhom. N. od K. kúpil jeho Hummera, pretože mu povedal, že má finančné problémy. C. bol na rohu chodníku, pozná ho so stretnutím s M., nevie na akom aute na to stretnutie prišiel. M. bol manžel sestry jeho matky, teda jeho bývalý strýko. Ich vzťah nie je moc dobrý, ale stretávajú sa, vždy sa pozdravia.

Svedok J.. S. V. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovanému J.. Q. M. požičal sumu 1.000.000,- Sk (33.193,92 €), ktorú vybral z banky ČSOB.

Svedkyňa V. D. na hlavnom pojednávaní vypovedala oveľa podrobnejšie ako v prípravnom konaní, uviedla, že je družkou M., žijú spolu 12 rokov. Dňa 06.04.2006 bola na výsluchu, nebola však oboznámená s predmetnom výsluchu, odpovedala len na otázky vyšetrovateľa a obhajcu. Matne si na ne spomína, niečo o dovolenke tam bolo. Po prečítaní jej výpovede zo strany obžalovaného potvrdila, že si pamätá na ten výsluch. Finančné prostriedky z hypotekárneho úveru dala M., ktorý ich chcel požičať K., ktorý žiadal o pôžičku, ale ona nesúhlasila. Nech si M. urobí po svojom. Peniaze požičal, ukázal jej zmenku a uznanie dlhu, K. dal ručiť autami, ktoré boli prepísané na C.. Pôžička bola na dobu 2 mesiacov. Potom sa od M. dozvedela, že K. nemá peniaze na splatenie pôžičky, požiadala o strpenie a uznal znova dlh po tých 2 mesiacov. Na ich spoločnej dovolenke mu prišla SMS, že Tichý je zadržaný, že potrebuje peniaze na právničku. Jeho rodičia ho po návrate z dovolenky žiadali o pomoc. Potom bola u nich domová prehliadka, v C. B. v mieste jej trvalého bydliska. Trvala celý deň, musela byť prítomná pri všetkom. Nespomína si, či jej bol predložený príkaz na domovú prehliadku. Od nej sa vyžadovala len prítomnosť, nič iné. Po prehliadke chceli urobiť domovú prehliadku na ich chate v R. pod V., ktorá však nebola uvedená v príkazu na jej vykonanie. Počas polročnej väzby M. musela odovzdať auto bratovi Q. C. V., na základe plnej moci. Vedela, že to auto je ich, vždy to tak bolo, C. sa na ňom mohol niekedy odviezť. C. bol uvedený v technickom preukaze. Preto mu ho odovzdala, boli pri tom aj rodičia C. a jeho brat. V roku 2006 bola zamestnaná u svojho druha - M.. V OTP banke vybavovala úver, aby dala peniaze C., ktorý si ho nevybavil v požadovanej výške. Záložné právo bol na ich dome v R. nad V.. Dom v B. ešte nie je majetkovoprávne vyrovnaný, M. tam nemá trvalé bydlisko. Nevie prečo, je to otázka na M.. Hypotekárny úver v OTP vybavoval W. a C.. Splátky úveru nevie aké boli. Platili sa, peniaze jej neboli vrátené, preto jej so splátkami pomáhal M.. Záväzky voči banke si plní, nepamätá si aký bol účel

úveru. C. pozná už zo školy, pracoval potom pre M.. Mali pracovný vzťah. K. boli požičané 3,6 mil. Sk. V Keramoprojekte pri odovzdávaní peňazí nebola. Nezaujímal sa o to, až po tých 2 mesiacoch, keď mali byť vrátené. Z úveru boli asi 2,4 mil. Sk + mali úspory. M. si preto požičal aj od pána V. 1 mil. Sk. Nevie na akom základe. K. chcel peniaze už dlhšie, že mal nejaké problémy vo firme, podrobne nevie. Peniaze na dovolenku na Kube zabezpečoval M., nevie či boli od C.. Bola v tom čase zamestnaná vo firme M. - A., a.s.

Svedok V. V. na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy uviedol: „K predmetnej veci by som uviedol, že Q. C. poznám asi rok - dva, pričom je to zákazník nášho autoservisu, bližšie sa s ním vôbec nepoznám. Čo sa týka vozidiel zn. Mercedes triedy G a BMW X5 by som uviedol, že minulý týždeň v utorok alebo v stredu, t.j. 16. Alebo 17.8.2005 mi telefonoval Q. C. s požiadavkou, či by nemohol u nás v priestoroch autoservisu zaparkovať na 1 - 2 dni dve vozidlá, nakoľko to mali byť drahšie vozidlá, konkrétne značky neuviedol. Nakoľko v okolí autoservisu máme priestor na parkovanie, súhlasil som a povedal som mu, že ich môže priviesť, kedy bude chcieť. Dňa 22.8.2005 som bol v Bratislave s dcérou u doktora a keď som sa vrátil okolo 20.00 hod., tak už v priestoroch nášho autoservisu, presnejšie vonku stáli tri vozidlá, teda Mercedes triedy G, BMW X5 a X3, ich ev. č. neviem. Ja som sa potom pýtal otca, či sú to tie C. autá, na čo mi on odpovedal, že zrazu, čas si už teraz nepamätám, že tieto vozidlá vošli na náš pozemok, autá tam zaparkovali, kľúče nechali v spínacích skrinkách a kým otec vyšiel von, tak títo vodiči nastúpili do iného vozidla a odišli | preč. Po tom ako som prišiel do autoservisu a chcel som ísť zavrieť bránu, tak v tom prišiel aj Q. C., to mohlo byť nejakú po 20.00 hod., išlo to všetko za sebou, rad radom, pričom mi C. povedal, že chcel zaparkovať len dve autá, ale potrebuje zaparkovať až 3. Nakoľko sme všetko mali plné a to tretie vozidlo sme nemali kam dať, nakoľko boli to drahé autá a nemohli parkovať vonku, tak BMW X3 sme zaviezli do Púchova do garáží vedľa reštaurácie Zbojník. Vozidlo sme odviezli tým spôsobom, že ja som uvedené vozidlo šoféroval a C. išiel predom mnou, nakoľko uvedenú garáž si on zabezpečil. C. išiel na jeho OMV Audi A6, ev. č. si už nepamätám. Vozidlo sme zaparkovali do garáže, C. všetko pozamykal, kľúče si nechal, ja som sadol do jeho vozidla a odviezol ma naspäť do servisu. Keď som sa vrátil, tak som následne ďalšie vozidlá, teda Mercedes triedy G a BMW X5 zaparkoval v priestoroch budovy autoservisu. Kľúč od uvedených vozidiel ostali u nás, keby sme potrebovali s vozidlami hýbať. Vozidlá ako sme odstavili tak tam stáli až dovtedy, kým neprišla polícia a uvedené vozidlá zaistila. Chcel by som uviesť, že ja som sa s C. vôbec nerozprával o tom, odkiaľ uvedené vozidlá pochádzajú, ani som sa o to nezaujímal, C. išlo len o ich zaparkovanie, nežiadal nás o žiadnu opravu, resp. zásah do uvedených vozidiel. Ako sme vozidlá nakoniec zaparkovali, tak tam stáli až do zaistenia políciou. V uvedených vozidlách som sedel ja a nakoľko sa jednalo i o drahšie vozidlá, tak si do vozidla na chvíľku sadla aj moja 2-ročná dcéra, pričom dvere na vozidlách jej otvorila moja manželka. Toto sa udialo včera dňa 23.08.2005 okolo 18.00 hod. Nikto iný vo vozidlách už asi nesedel. Chcel by som ešte uviesť, že keďže mi C. ukázal technické preukazy od uvedených vozidiel, kde bol on vedený ako majiteľ, tak preto som sa o to nestaral. U nás sa bežne stáva, že keď náš zákazník má drahšie auto a ide na dlhšiu dobu preč, tak si u nás svoje vozidlo zaparkuje.“

Svedok V. V. na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy uviedol: „K veci by som uviedol, že niekedy minulý týždeň, už si presne nepamätám kedy, mi môj syn V. V. povedal, že Q. C. privezie do nášho autoservisu nejaké drahšie vozidlá, pretože sa bojí ich parkovať pod čínziakom. Ja som tomu nevenoval nejakú veľkú pozornosť, nakoľko toto sa stáva u nás dosť často, teda, že si zákazníci parkujú u nás drahšie vozidlá. Dňa 22.08.2005, v čase, ktorý si teraz už presne nepamätám, ale určite už bolo po 18.00 hod., nakoľko už v servise nikto nebol, len ja, servis sme už mali zavretý, len brána do dvora bola otvorená. Ja som bol ešte v priestoroch autoservisu, presnejšie v prijímacích priestoroch v autosalóne, pričom som cez okno videl ako do dvora vošli 3 autá - BMW X5 a X3 a Mercedes triedy G. Vodičov som vôbec nevidel, ale zodvihol som sa, nakoľko som chcel otvoriť autoservis a dohodnúť sa s nimi, kde autá zaparkujeme. Kým som však dvere otvoril a vyšiel von, tak už som len videl troch mladíkov, asi vodičov tých vozidiel ako idú už po hlavnej ceste chrbtom ku mne a nasadli do nejakého červeného auta na ceste, ktoré prišlo pre nich. Bol to len moment, takže ani neviem aké to bolo vozidlo. Toto ihneď išlo preč. K uvedeným osobám by som uviedol, že to boli chlapi strednej, športovej postavy, výška okolo 170 cm, na presnejší popis si nepamätám, mali oblečené nejaké bežné bundy, vôbec neviem či mali čiapky alebo nie, ani neviem či mali krátke vlasy, alebo boli vystríhaní dohola, ničím výnimočným ma nezaujali a nakoľko som im vôbec nevidel do tváre, určite by som ich nespoznal, videl som ich možno 2 sekundy, viac určite nie. Po tom ako vozidlo odišlo, som sa už len zaujímal, čo s uvedenými autami. Ja som autá radšej nechal

tak a čakal som na svojho syna V., nech ich ten zaparkuje. Syn prišiel z Bratislavy okolo 20.00 hod., ja som ho čakal stále v autoservise, pričom syn chcel uvedené autá zaparkovať, ale v tom prišiel Q. C. a povedal mu, že jedno vozidlo BMW X3 si berie. Môj syn s uvedeným vozidlom išiel za vozidlom Q. C. toto zaparkovať do Púchova, kde mal mať C. nejakú garáž. Môj syn sa s C. vrátili asi za 20 minút, V. potom autá, teda BMW X5 a Mercedes triedy G zaparkoval do vnútra autoservisu a C. na svojom aute Audi A6 odišiel preč. Ja som sa o uvedenú vec nezaujímal, ani som neskúmal komu tie autá patria, resp. na koho sú písané, v uvedených vozidlách som nesedel ani v jednom, vôbec som sa o nezaujímal. Vozidlá boli u nás zaparkované až dovtedy kým neboli zaistené políciou, do tej doby sa o ne nikto nezaujímal. K veci by som chcel ešte uviesť, že Q. C. poznám len ako zákazníka nášho autoservisu, medzi tými tromi vodičmi, ktorí priviezli uvedené autá k nám do servisu, určite nebol. Toho by som spoznal a určite by nemal dôvod tak narýchlo odchádzať a prehodil by so mnou aspoň pár slov.“

Svedok Q. C. st. na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy uviedol: „Videl som M., keď niekedy prišiel aj k nám za synom Q. C.. Ja neviem, čo syn u tohto pána M. robil, za mnou tento pán M. nechodil, prišiel za synom. Nikto zo známych môjho syna k nám po tom, ako bol syn vzatý do väzby nechodil, prišiel iba p. M.. M. prišiel preto, lebo ja s manželkou sme boli zvedaví, ako to so synom vyzerá, lebo on si od nás zobral plnú moc na zastupovanie syna, ktorú sme mu my s manželkou podpísali. Sľuboval nám, že dostane nášho syna z väzby von. M. žiadal, aby sme spálili synove topánky. Aké to boli topánky, ja si veru nepamätám. Na základe toho, čo nám M. povedal, sme tieto topánky spálili. Ja som sa ho pýtal, prečo ich máme spáliť, on mi povedal, že ich teba spáliť, pritom bola prítomná aj manželka. M. sľuboval prepustenie syna z väzby, chodil k nám aj po tom, ako žiadal spálenie topánok, chodil sám bez toho, aby sme ho o to žiadali, ale boli aj prípady, kedy sme mu my volali, lebo sme chceli vedieť, ako to so synom vyzerá, kedy už bude prepustený z väzby, lebo nám to sľúbil. Dňa 24.12.2005 o 10,30 hod. alebo 11,00 hod. prišiel k nám jeden policajt, bol v uniforme, doniesol doporučený list adresovaný pre môjho syna, ktorý som ja prevzal, doručenkou som podpísal, nepovedal som mu, že syn je vo väzbe, policajt sa nepýtal, kde je syn, ja som mu povedal, že nie je doma. Presne sa neviem vyjadriť, čoho sa obsah listu týkal, ale keď som bol za synom na návšteve a hovoril som mu o tomto liste, povedal, že je to skrz nejaké podpisové právo v súvislosti s firmou, v ktorej robil. Keď prišiel M., neviem presný dátum, kedy to bolo, niekedy v mesiaci január 2006, tak som mu tento list odovzdal. M. sme povedali, že prišiel synovi takýto list, M. ho od nás nepýtal, my sme mu ho odovzdali. Potom už podľa toho, čo si pamätám, M. k nám neprišiel. Aj sme mu volali, ale on už telefóny zrušil a nemali sme sa mu ako dovolať. Čo sa týka platenia obhajoby syna, M. povedal, že to je jeho záležitosť.“

Svedkyňa D. C. na hlavnom pojednávaní vypovedala zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy uviedla: „Po tom, ako bol náš syn vzatý do väzby, prišiel k nám p. M., lebo sme boli zvedaví, ako to pokračuje, čo je vo veci, prečo sa to vlastne všetko stalo. Chcela by som uviesť, že k nám domov na adresu môjho syna chodila rôzna pošta, ktorá bola aj pre M., aj telefónne účty, ktoré chodili na adresu môjho syna, boli pre p. M., nakoľko účty boli na telefóny, ktoré používal M.. Nevieam, aké telefóny to boli, či firemné, alebo iné. Potom, ako nášho syna zatvorili, tak sme pána M. kontaktovali na mobilný telefón, to sme si ho iba zohnali, ani neviem, kto nám to číslo dal, lebo sme ho zháňali na všetky strany, pánovi M. sme sa dovolali, povedali sme mu, že syna vzali policajti a súd rozhodol, že ide do väzby. M. na to povedal, že však sa bude niečo robiť. B. nám sľuboval, že sa pokúsi dostať syna z väzby von. Nevieam presne uviesť, kedy k nám p. M. osobne prišiel, myslím, asi po týždni, ako bol syn vo väzbe. Pýtal sa nás, prečo syn išiel do väzby, prečo sa to stalo, my sme mu nevedeli povedať, hoci ja si myslím, že on asi vedel, prečo je syn vo väzbe. Potom k nám p. M. prišiel aj viac krát opýtať sa akože na syna, čo vieme, a keď prišla nejaká pošta, tak sme túto p. M. odovzdali. Pán M. nikdy nešiel dovnútra, vždy sme to vybavovali medzi dverami. Pán M. od nás nič nepýtal, akurát sme mu dali plnú moc na zastupovanie syna, aby nás ako rodičov on zastupoval. Túto plnú moc som aj čítala, ale obsah tejto plnej moci si už teraz nepamätám, viem, že sme ju ja aj manžel podpísali, lebo sa tam písali aj naše čísla občianskych preukazov. Potom ešte asi po mesiaci, keď bol syn vo väzbe, keď bol zmenený obhajca z JUDr. W. na JUDr. W., dal nám lístok, aby sme hneď topánky spálili. Ja som sa ho nepýtala, prečo, začo, s manželom sme si mysleli, že je to v dobrom zmysle, tak sme topánky spálili. W. M. k nám chodil a rozprával, že už syna pustia, ale syn bol stále vo väzbe. Naposledy, podľa toho, čo si ja pamätám, prišiel niekedy po Štedrom dni, kedy sme mu ukázali jeden list, ktorý si on potom zobral. Čo sa týka tohto listu, tak tento list doniesol 24.12.2005 tak na obed jeden policajt, bol na policajnom aute, bol aj v uniforme, ale nebola to sviatočná uniforma, ale nejaká cvičná, lebo mal obuté kanady. Presne si to nepamätám, či mal kanady, len viem, že niečo také. Tento policajt len povedal mužovi, „vy ste Q. C.?“

manžel povedal, že áno, policajt mu povedal, že tu má list, bolo to na doručenkú, manžel to podpísal. Keď sme ho otvorili, bolo to ohľadom nejakej firmy v Bratislave, a keď sme sa neskôr syna pýtali pri návšteve, povedal, že to je nič, že sa to jeho netýka, že on tam mal iba podpisové právo na preberanie pošty. Potom už k nám M. neprišiel. Nedalo sa mu ani zavolať, lebo číslo, na ktoré sme mu volali, keď syna zobrali do väzby, bol zablokovaný.“

Svedok Q. M. na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy uviedol: „S J. J. M. sa poznám asi 10 rokov, ktorý je majiteľom spol. A. a.s. Bratislava. Q. C. poznám, tento bol zamestnancom u p. M. vo firme A.. Viem, že niečo K. M. dlhoval, a viem, že K. mu za to dal do zálohy nejaké autá. Nevieťm ale, v akej súvislosti to bolo. Ja som chodil sporadicky aj na Slovensko do spoločnosti A. a.s., ktorá mala sídlo v Trenčíne v Zlatovciach. Tu som sa stretával s p. M. a občas som tu stretával aj J. C.. Občas ma aj odviezol na chalupu do A., ktorú má p. M.. Čo ja viem, tak neviem o tom, že by som sa dozvedel niečo v tej súvislosti, že by p. M. tlačil na K. ohľadom vrátenia poskytnutej pôžičky. Ale čo ho poznám, tak určite je p. M. dobrák, ten by si vrátenie pôžičky neuplatňoval nejakým násilím. Nevieťm, ako to s pôžičkou bolo, neviem, o akú sumu išlo alebo za akým účelom boli peniaze požičané, len viem, že K. mu ručil nejakými autami, a tam vznikla taká situácia, že vďaka tým požičaným peniazom, ktoré si požičal K. od M., tak M. potreboval ľuďom, od ktorých mal peniaze požičané, tieto im vrátiť a požiadal C., či nemá možnosť niekde tieto peniaze požičať a C. si ich od niekoho požičal, a dal ich p. M., a na C. tiež tlačili ľudia, od ktorých si požičal. C. chcel, aby na neho M. prepísal tie autá, s tým, že on si to bude riešiť s K. sám, keď nie je schopný mu peniaze vrátiť, teda ako C.. C. je veľmi otravný a ja som už v minulosti M. hovoril, aby ho prepustil. C. na M. naliehal s vrátením peňazí. Či došlo k prepisu vozidiel na C., to neviem uviesť, ale z počutia viem, že áno. Chcel by som ešte uviesť, že som bol svedkom rozhovoru medzi p. M. a C., nejakú v lete minulého roku, keď C. tlačil dosť na M., aby autá predal, aspoň ich časť, a M. mu stále hovoril, že počká, lebo K. má dostať nejaké financie a že ten dlh K. M. vyrovná. M. upozorňoval C., aby nerobil hlúposti, a že má vydržať a že v krátkej dobe to má byť zrovnané. M. tiež upozorňoval C. na to, že ak sa aj vozidlá K. zoberú, tak by to malo byť za asistencie nejakého právniká alebo polície, lebo K. je aký je.“

Svedok K. B. na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy uviedol: „Na miesto činu som bol vyslaný operačným dôstojníkom OR PZ Považská Bystrica, miesto činu sa nachádzalo v k. ú. A. B. na odľahlom, osamotenom mieste, pričom v garáži veľkého rodinného domu sa v garáži nachádzalo vozidlo General Hammer žltej farby, ďalej sa tam nachádzali nejaké štvorkolky a myslím, že nejaké dve motorky. Miesto činu sa popisovalo a zaisťovalo štandardným spôsobom, boli tam zaisťované daktyloskopické, trasologické, biologické a pachové stopy. Z ohliadky miesta činu aj fotodokumentácie je vidieť, kde boli stopy odoberané. Ja si to už nemôžem s odstupom času pamätať. Viem, že optimálny postup pri odoberaní pachových stôp z vozidla zn. Hammer, ktoré sa nachádzalo v garáži je zo sedadla vodiča, resp. spolujazdca. Pričom poškodený Krajčovič uviedol, že jeden z páchatelov sa mal vo vozidle nachádzať a vozidlo sa pokúšal naštartovať. Keďže pachové stopy majú prioritu pri zaisťovaní, nasadil som snímače na predné sedadlá, ktoré som prekryl alobalovou fóliou, zaťažil a nechal pôsobiť dlhší časový úsek. Toto je štandardný spôsob odoberania pachových stôp, pričom na inštalovanie snímačov sa používajú sterilné pinzety, sterilné rukavice a samotné snímače sa vyberajú zo sterilných prepravných nádob, ktoré sú pripravované priamo strediskom pachových konzerv, Banská Bystrica. Gumové rukavice, ich čistota, je zaručená výrobcom, pinzety sterilizujeme sami, v autokláve, ktorý je na našom pracovisku. Po odobratí týchto pachových stôp sa jednotlivé snímače bali samostatne do plastových samozvieracích vrecúšok alebo alobalových obalov, pričom sa vzduchotesne uzatvoria, označia sa štítkom, na ktorom je uvedené číslo stopy, miesto odberu a dátum a čas odberu. Z vozidla Hammer odobraté stopy som posielal spolu s inými pachovými stopami z ďalších vozidiel, na ktorých ohliadke som sa ja nepodieľal, pachové stopy som odoberal len z vozidla Hammer, ale nakoľko som bol ako kriminalistický technik na mieste činu, dostalo sa moje priezvisko aj na druhé dožiadanie, na ktorom boli posielané pachové stopy z ohliadok iných vozidiel, z ktorých pachové stopy odoberali kolegovia. K veci môžem ešte uviesť, že je vypracovaná metodika pachových stôp, na základe ktorej nemôže jeden a ten istý technik odoberať stopy z miesta činu a od porovnávacích osôb. Pri zaisťovaní pachových stôp dodržal všetky potrebné postupy.“

Svedok V. B. na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy uviedol: „Toho času pracujem na OR PZ Považská Bystrica ako kriminalistický technik. Bol som na výjazde s vyšetrovateľom S., na jeho príkaz som odobral pachové stopy z vozidla zn. AUDI, EČV si nepamätám, je to uvedené v knihe výjazdov a tiež na fotodokumentácii. Pachové

stopy som odobral celkovo 5, z každého sedadla vo vozidle. Postup pri odoberaní pachových stôp bol štandardný, teda použil som ochranné rukavice, ktoré boli zabalené, ktoré predtým neboli použité, boli pripravené na odber pachových stôp, tieto boli zvlášť zabalené. Pomocou sterilnej pinzety som vybral zo sklenenej nádoby pachový snímač, ktorý som položil na sedadlo vo vozidle a takto som postupoval aj s ďalšími snímačmi, ktoré som prikladal na jednotlivé sedadlá vo vozidle. Po priložení každého snímača som tento hneď zakryl alobalom, aby nedošlo ku kontaminácii s inými pachmi, alobal som zaťažil touto nádobou, v ktorej sa nachádzal pachový snímač. Auto som uzatvoril, počkal 30 min., k vozidlu nemal do tej doby nikto prístup, bolo uzatvorené, potom som tieto jednotlivé snímače pozbieral sterilnou pinzetou na každý snímač zvlášť a každý snímač šiel vždy do jedného igelitového sáčku, ktorý je vzduchotesný a uzatvorený zipsom. Následne bol označený štítkom, aby nedošlo k zámene pachových stôp. Takto som postupoval pri zaisťovaní pachových stôp a pri balení každého jedného pachového snímača.“

Svedok C. W. na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy uviedol: „Pracujem ako kriminalistický technik na OR PZ Považská Bystrica a bol som prizvaný k odobraní odtlačkov pachových stôp z vozidiel, ktoré sa nachádzali na parkovisku OR PZ Považská Bystrica. Na parkovisku sa nachádzali osobné motorové vozidlá zn. BMW a Mercedes, z ktorého vozidla som ja odoberal pachové stopy, to si už s odstupom času nepamätám, presne to musí byť uvedené v evidencnej karte metódy pachových konzerv. Je to uvedené aj v knihe výjazdov, kde je napísané aké stopy som odoberal, počet a z akých vozidiel. Čo sa týka samotného odberu odtlačkov pachových konzerv, toto som robil tým spôsobom, že som si dal na ruky sterilné gumové rukavice a z pachových konzerv, čo je vlastne sklenená fľaša, nepriedušne uzatvorená vrchnákom s gumičkou, odkiaľ som vybral pinzetou, ktorá je tiež sterilná, pachový snímač, čo je vlastne handrička a túto som priložil na sedadlo resp. sedadlá vo vozidle, s odstupom času si už nepamätám, na ktoré sedadlá vo vozidle boli tieto snímače dané. Snímač som prikryl alobalovou fóliou, aby sa intenzívnejšie pach zosnímal do snímača a celý pachový snímač som zaťažil. Väčšinou sato robí sklenenou fľašou, z ktorej bol snímač vytiahnutý. Snímač sa nechá pôsobiť na sedadle, ja to nechávam pôsobiť cca 45 min. Potom pachový snímač zoberiem, tento sa dá do sklenenej fľaše, z ktorej bol vytiahnutý, alebo do igelitového sáčku, nepriedušný, ktorý má suchý zips, tak aby sáčok bol nepriedušný. Každý snímač sa potom označí štítkom, na ktorý sa vypisujú všetky potrebné údaje. Napr. miesto odberu, dátum odberu, čas odberu. Ešte by som chcel dodať, že ak som aj dával viac snímačov na sedadlá vozidiel, tak vždy som používal inú pinzetu a tiež iné rukavice.“

Svedkyňa R. M. na hlavnom pojednávaní vypovedala zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy uviedla: „V. F. je môj bývalý priateľ. S týmto som sa rozišla niekedy v mesiaci september 2005. V období okolo 22.08.2005 som so svojim bývalým priateľom V. F. pripravovala svadbu a vybavovali sme veci okolo toho. Čo som presne robila 22.08.2005, to si nepamätám. Ako som už uviedla, v mesiaci august som bola skoro intenzívne so svojim priateľom V. F. spolu. Ja som v tej dobe mala mesiac dovolenku a prakticky sme boli stále spolu. Chodili sme spolu cvičiť do posilňovne Fiat v Bratislave. V mesiaci august 2005 sme veľmi do posilňovne nechodili. Nevieť ani uviesť, či sme v mesiaci august boli v posilňovni Fiat v Bratislave. Nevieť, či mal v mesiaci august 2005 dovolenku alebo chodil do práce, ale mal to zariadené tak, že sme boli stále spolu. Keď som ho poslala niečo kúpiť, možno hodinku bol preč, ale nestalo sa, že by bol niekde dlhšie preč, celý deň alebo pol deň. Nevieť, či mal v mesiaci august 2005 dovolenku alebo chodil do práce, ale mal to zariadené tak, že sme boli stále spolu. Keď som ho poslala niečo kúpiť, možno hodinku bol preč, ale nestalo sa, že by bol niekde dlhšie preč, celý deň alebo pol deň.“

Svedok V. M. na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy uviedol: „V minulosti som pracoval vo firme V., ktorej majiteľom bol V. F., bolo to v období asi od r. 2004 asi do septembra r. 2005. Pracoval som ako strážnik SBS, strážili sme kasína v Bratislave, na sídlisku Dolné Hony, Klub 21. Okrem stráženia som ja pre V. F. inú prácu nevykonával. Nakoľko strážna služba V. F. sa rozpadala, tak som v tejto ukončil pracovný pomer a išiel som strážiť do inej strážnej služby. Okolnosti k dôvodom rozpadu strážnej služby V. F. neviem uviesť.“

Svedok Q.. J. K. na hlavnom pojednávaní uviedol, že pozná M. veľmi dobre. V auguste 2005 prešiel na pozíciu riaditeľa Úradu boja proti organizovanej kriminalite v Trnave - odbor Západ, v obvode ktorého bol aj TN kraj. Nebol prítomný v A. B. po prepade K.. Vedel od príslušníkov KR PZ v Trenčíne, že sa skutok 2/ mal stať. K tejto veci sa dostal takýmto spôsobom. Neskôr prebrali tento prípad, na základe požiadania pána W.. Pôsobil aj v Trenčíne, na doprave, na kriminálke, na vyhľadávaní, policajtom bol 20 rokov. M. poznal pred touto udalosťou, každý detektív sa pokúša nájsť záujmové osoby, pričom M. mal

veľa informácií o záujmových ľuďoch v regióne Trenčín, preto ho sporadicky navštevoval. Oslovil aj jeho s týmto prípadom, aj iných ľudí, stretli sa, pýtal sa na jeho názor, M. mu sľúbil, že nakontaktuje nejakého človeka, ktorý by mohol pomôcť. Tento človek sa mu ozval, s týmto sa stretol na výpadovke z diaľnice pri kruhovom objazde pred Sencom. Ten človek došiel, povedal, že sa volá C. H., že je policajt. Konkrétne sa ho spýtal, čo vie o danej veci lúpeže u p. K., on zostal zjavne zaskočený a povedal iba, že v Piešťanoch malo byť nejaké stretnutie, zostal zjavne nervóznym a nebol schopný uviesť ďalšiu súvislú vetu, ani v danej veci nič konkrétne neuviedol. Keďže vedel, že prípad je vedený na ÚJKP OR PZ Považská Bystrica, čo vedel o tejto osobe aj o stretnutí, tak to nahlásil riaditeľovi ÚJKP OR PZ Považská Bystrica p. A.. Až neskôr s odstupom času, operatívnym šetrením pracovníkov sa zistilo, že H. má priamy súvis so M. a nejaký súvis aj s celou vecou. M. bol od roku 2001 v podstate jeho informátorom. V prípade istého východniara chcel M. využiť nepravdivé informácie, ktoré mu oznamoval, vo svoj prospech, pričom asi mal nejaké aktivity s tou vecou. M. mu hovoril, že bol majorom u ŠTB, boli pri tom vtedy viacerí. Oficiálne to neprevereoval, len na základe jeho náhodných stretnutí s vtedajšími a súčasnými agentmi tajnej služby. SR je malá krajina a skoro všetci agenti sa poznali aj keď robili pod kryciami dokladmi. Nevie o tom a pochybuje, že by M. vystupoval aj ako platený agent provokatér. U neho to nerobil. Keby mal informáciu, že M. robí niečo nezákonné, tak by ho zavrhol. Mnoho informácií od M. bolo zavádzajúcich, pretože skôr M. chcel získať od neho informácie pre svoje potreby. Bol voči nemu preto zdržanlivý. Nevie o tom, prečo C. zmenil výpoveď.

Svedok C. K. na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy uviedol: „Po nahliadnutí do SMS správ, ktoré mám uložené vo svojom mobilnom telefóne, ktorý používam, tento má číslo XXXX XXX XXX, som dňa 23.08.2005 dostal SMS o 04.08 hod. od Q. C. z tel. čísla XXXX XXXXXX v znení: „Som na polícii v PB, daj pozor na lvu, neviem ešte, či ma tu nenechajú. Volaj Jana - XXXX XXX XXX a XXX XXX.“ Čo sa týka osoby, ktorej som mal volať, myslím si, že to mal byť C. šéf, na tieto čísla som volal, obidve boli vypnuté. Za nejaký čas som poslal SMS správu, že: „Q. mi napísal, mám vám volať“. Výpis mi prišiel, že je doručená, následne som mal telefonovať zo súkromného telefónneho čísla, lebo na displeji mobilného telefónu sa zobrazil nápis „súkromné číslo“ a dotýčny sa ma opýtal, že čo sa stalo. Povedal som, že „neviem, len som dostal od Jana SMS, že vám mám volať“. On mi povedal, že prečo to takto robil, že on mu povedal, aby ešte počkal. Potom mi povedal ešte niečo v tom zmysle, že on vie o čo ide a dal mi telefón na nejakú právničku do Trenčianskych Teplíc. Ja som jej potom volal, povedala, že za Janom už bola, vie o čo ide. Následne mi povedala, že mám doniesť zálohu 100.000,- Sk. Ja som jej povedal, že také peniaze nemám, žiadne peniaze som jej nedal. Znova mi volala tá istá osoba, ktorej som posielal SMS, túto som poznal po hlase, aby som dal právničke zálohu, že sa zastaví a vyrovná sa so mnou. Prečo mi táto osoba hovorila, aby som dal právničke zálohu ja, či som jej ja predtým volal alebo posielal nejakú SMS, to si už nepamätám. Asi po 3-4 týždňoch prišiel za mnou nejaký pán do A., ku mne domov, ktorý sa mi predstavil, že je Q. a ide ohľadne Q. C., že aby som sa nebál, že on všetko vybavuje a že on si je vedomý, že peniaze, ktoré som požičal Q., aby som sa o to nebál, že on /Q./ mi ich vráti. Potom táto osoba, ktorá sa mi predstavila ako Q., mi volala, či by som sa s ňou mohol stretnúť, dohodli sme stretnutie v Ilave, tam prišiel na aute zn. Mercedes, bledej, resp. striebornej farby a ponúkal mi ho namiesto peňazí, ktoré som požičal v minulosti Q. C. (ja som Q. C. požičal v minulosti 900.000,- Sk a ešte predtým ako ho zadržala polícia, mi 300.000,- Sk vrátil). Čo sa týka vozidla Mercedes, bol to Mercedes triedy S, Long, v plnej výbave, 20 elektróny, koža, drevo, navigačný, ŠPZ presne neviem uviesť, boli to bánovské značky, čísla niečo ako 171 AN, ale nie som si istý a bolo to písané na nejakú ženu. Ja som na jeho ponuku nepristal a chcel som peniaze. Ešte by som chcel doplniť, že pri tejto príležitosti, ako mi ponúkal Mercedes, mi povedal: „Som si vedomý, že som vám dlžný peniaze“. Vtedy som začal rozmýšľať, kam Q. tie peniaze dal.“

Svedok J.. C. H. na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy uviedol: „Nepamätám si presne, kedy to bolo niekedy v letných mesiacoch jún, júl, august 2005, presne si to však nepamätám, prišiel za mnou nejaký človek tu niekde v Trenčíne to bolo, a tvrdil mi, že je od J.. M., ja som bol vtedy niekde v Trenčíne služobne na nejakej kontrole. Presne si to nepamätám, tento človek mi ukazoval nejaké technické preukazy od áut a nejakú zmluvu mal tiež pri sebe, ja som si to veľmi nevyšímal, o akú zmluvu sa jednalo, ale technické preukazy boli na nejaké drahé vozidlá a vozidlá boli písané myslím že na neho, on to aspoň tak tvrdil, že sú to jeho autá. Na základe toho som volal J.. M., čo to je za človeka. Q.. M. mi povedal, že toho človeka pozná, že je to človek od neho. Na základe toho som sa ja potom s ním bavil. Nepamätám si to presne, len viem, že sa tam jednalo o nejaký spor ohľadne tých áut, o nejaké odobratie áut, ale ja som tomu neprikladal nejakú váhu. Chcel odo mňa poradiť niečo ohľadne tohto, a myslím, že ja som mu v rámci zákona povedal, že by bolo dobre, keby si zohnal nejakého právniku alebo osobu, ktorá má na toto licenciu, a tým naša

debata skončila. On chcel, aby som mu ja nejako pomohol, ale ja som išiel vtedy preč, a ja som mu povedal, nech si to rieši s J.. M..“

Svedok K. W. na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy uviedol: „Z obvinených poznám pána F., bol to môj zamestnanec vo firme R.. Pracoval u mňa od roku 2000 do roku 2003 alebo 2004, presne si to nepamätám. Bol zamestnaný ako člen strážnej služby. J.. Q. M. ani Q. C. nepoznám, ani tie mená mi nič nehovoria. Čo sa týka tel. čísla XXXX XXX XXX, malo by to byť telefónne číslo patriace spoločnosti R., neviem kto ho používal v mesiacoch júl, august 2005, myslím že ja som ho nepoužíval, pravdepodobne ho používal niektorý zo zamestnancov, ale neviem uviesť kto. Neviem ani uviesť kto ho teraz používa, dá sa to zistiť vo firme, zistím to a dofaxujem kto uvedené telefónne číslo používa teraz a kto ho používal v mesiacoch júl, august. S pánom F. sme zostali, aj po tom čo prestal pracovať v mojej firme, kamaráti, v období júl, august 2005 som mu určite párkrát volal, ale nespomínam si konkrétne, pravdepodobne som ho volal na kávu, stretnúť sa. Nepoznám žiadnu osobu, ktorá by mala prezývku „Pitbul“, ani tá prezývka mi vôbec nič nehovorí.“

Svedok T. M. na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy uviedol: „Mám v prenájme fitness centrum Fiat, Mlynské Luhy č. 12 v Bratislave. V auguste 2005 som bol na dovolenke v Chorvátsku 12 dní, presný dátum od kedy do kedy si nepamätám. V. F. je tréner, už dávnejšie som s ním bol dohodnutý, že v prípade mojej neprítomnosti ma bude zastupovať vo fitness centre, on s tým súhlasil. On mal kľúče od fitness centra už od júna s tým že mi bude pomáhať. Dňa 22.08.2005 som bol ešte na dovolenke v Chorvátsku. V auguste 2005 som mal dve zamestnankyne, pani H. a pani J., obidve sú tam zamestnané doteraz. Nezistil, ktorá z nich mala službu dňa 22.08.2005, nenašiel sa papier do ktorého sa to zapisovalo.“

Svedkyňa T. H. na hlavnom pojednávaní vypovedala zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy uviedla: „Robím vo fitness centre Fiat, Mlynské Luhy 12 v Bratislave ako recepčná. Pracujem tam od 1993 až do súčasnosti. Pán M. s V. F. si asi rok dozadu prenajali uvedené fitness centrum. Odtiaľ aj poznám V., jedná sa o pracovný vzťah. Podľa výkazu som mala dňa 22.08.2005 pracovať, ale z odstupom času si už na to presne nepamätám. V. chodil do posilňovne pravidelne, on tam aj trénoval a chodil tam aj zo svojou priateľkou R.. Ja som V. videla vo fitness centre tak 4 dni do týždňa, vtedy keď som robila, ale často tam bol aj každý deň, on nám pomáhal ako tréner. Naposledy som ho tam videla v septembri minulého roku, aj to nás prišiel len pozdraviť. V. ma dosť často odvážal domov, bol ochotný, ja bývam v Petržalke a on to mal cestou. Aké mal auto neviem uviesť, už si nepamätám ani farbu. Keď ma vozieval bola s ním aj jeho priateľka R., ona chodila cvičiť do nášho fitness centra asi do septembra.“

Svedok Z. V. v prípravnom konaní uviedol: „Po oboznámení sa s predmetom výsluchu k predmetnej veci uvádzam, že dňa 24.08.2005 som bol v čase okolo 09.00 hod. požiadaný pracovníkmi kriminálnej polície OR PZ Pov. Bystrica, či by som nemohol robiť figuranta pri vyšetrovacom úkone vo veci trestného činu lúpeže. Ja som s uvedeným súhlasil, pričom som sa dobrovoľne dostavil na OR PZ Pov. Bystrica v čase okolo 10.00 hod. Počas vykonávania vyšetrovacieho úkonu som sa riadil pokynmi riadiacich pracovníkov. Chcel by som uviesť, že vôbec neviem o akú vec sa jedná, ani ma to nezaujíma, ja som tu dnes len kvôli tomu, aby som robil figuranta pri vyšetrovacom úkone. Na otázku, kde som bol dňa 22.08.2005 v čase okolo 18.00 hod. odpovedám, že bol som v práci - prerábame chalupu na F. v W.. A., pracujem ako zamestnanec spoločnosti T. J. s.r.o. W.. A.. To, či som bol priamo na stavbe v uvedenom čase neviem uviesť, nakoľko zabezpečujem viac činností, ale s určitosťou som sa pohyboval len medzi F. a pohostinstvom - K. č. X v Pov. Bystrici v K., pre ktorú zabezpečujem tak isto rôzne veci, ale s určitosťou môžem povedať, že v tomto čase prakticky ani celý deň 22.8.2005 som sa nenachádzal v A. B. ani v ich okolí, ako som už uviedol, jazdil som len v rámci Pov. Bystrice. Toho muža, ktorý ma opoznával a s ktorým sme sa navzájom pozerali tvárou v tvár, neviem vôbec povedať kto to je, určite som s ním v minulosti nemal nič spoločné, ani som s ním nebol v žiadnom osobnom kontakte.“

Svedkovia T. R., M. X., J.. V. Q. a Q.. C. E. vypovedali na hlavnom pojednávaní k postupu a zmene evidencie motorových vozidiel z K. K. na Q. C., pričom z ich výsluchov vyplynulo, že odhlásenie predmetných vozidiel na ODI Ilava z K. K. bolo vykonané prednostne a podľa vyjadrenia T. R. a M. X. bola pri odhlasovaní prítomná osobne K. K. a boli kontrolované všetky odhlasované vozidlá, svedok V.. V. W. využil na hlavnom pojednávaní, ale aj v prípravnom konaní svoje právo odmietnuť vypovedať,

a svedkovia B. K., Q. H. neuviedli k predmetným skutkom na hlavnom pojednávaní žiadne relevantné skutočnosti.

Zo znaleckého posudku KEÚ Bratislava, odvetvie ručné písmo vyplýva, že poškodený Q. K. ani poškodená K. K. žiadosti o odhlásenie, prihlásenie predmetných motorových vozidiel a tiež žiadosti o vykonanie zmeny v evidencii týchto vozidiel na ODI Ilava nepodpisovali.

Z odborného vyjadrenia MUDr. F. X. č. 75/2006 vyplýva, že všetky zranenia poškodeného môžu byť v priamej príčinnej a časovej súvislosti s jeho fyzickým napadnutím páchatelom /aj viacerými/ a ich vznik môže korešpondovať s jeho priebehom tak, ako to uvádza sám poškodený /pri chýbaní objektívneho svedectva tretej osoby a výpovede obvinených/ - teda po opakovaných úderoch tupohraným predmetom /napr. päšťou, pričom sa nedá vylúčiť ani použitie útočného predmetu - poškodeným uvádzaného „boxera“ - bližšie neurčenej konštrukcie/ do oblasti tváre - nosa/ so vznikom zlomeniny nosa, ako aj možného krátkeho bezvedomia (s otrasom mozgu, doposiaľ však neurológom takto nestanoveným, k čomu bude ešte potrebné odborné vyjadrenie neurológa), ak k nemu nedošlo až neskoršie - pádom s nárazom hlavy na veľkú plochu - na zem, resp. po ďalších úderoch a kopnutiach na zem/, s jeho následným pádom na zem za možného prispenia i kopnutí nohou páchatel'a / i viacerých/ do hlavy, ľavého hrudníka, driekovej oblasti a stehna vpravo ležiaceho poškodeného, čomu môže zodpovedať charakter jeho zranenia. Znalec sa priklonil k názoru prvotne ošetrojúceho chirurga, že k vzniku povrchového zranenia oboch zápästí mohlo dôjsť ním popisovanou „stranguláciou - škrtením“ naloženými putami /v danom prípade ale (spolu s možným útočným predmetom - „boxerom“) - nezaistenými a nepredloženými znalcovi ku skúmaniu a stanoveniu napr. výzoru a šírky - otláčku typickej, či netypickej, zodpovedajúcej strangulačnej rýhy, ktorá by mohla na zápästí zodpovedať použitým putám (typu, tvaru, hrúbky, materiálu a pod.)/. Presný počet, poradie a smer vedenia jednotlivých úderov zasadzovaných jednotlivými páchatel'mi, ako aj presnejší časový sled vzniku jednotlivých zranení nie je možné stanoviť. Pôsobiaci priame tupé násilie na vlasatú a tvárovú časť lebky - nos poškodeného bol vyššej intenzity/ došlo k vzniku jeho zlomeniny, ako aj k možnému ľahkému otrasu mozgu/, pričom tupé priame násilie, pôsobiaci na hrudník, trup, zápästia a stehno bolo už len nižšej intenzity/ došlo iba k ich zmliaždeniu, bez vzniku zlomeniny/. Charakter zranenia poškodeného bol ľahký, aj keď doba nevyhnutnej PN u neho mohla presiahnuť aj dobu 6-tich týždňov, dobu dôležitú v súdnolekárskej praxi, nejednalo sa ale v danom prípade o dlhšiu dobu /dlhší čas/ trvajúcu vážnejšiu poruchu zdravia, nakoľko ju poškodený ako takú - vážnu citeľne a po celý tento čas, nepociťoval vo svojom obvyklom spôsobe života /pociťoval ju tak a obmedzený v ňom bol sumárne najviac po dobu 2 - 4 - 6 týždňov, ak by bol operovaný na zlomený nos s plastikou jeho nosovej priehradky, a to aj v prípade potvrdenia otrasu mozgu neurológom/. V danom prípade nedošlo ani k možnému poškodeniu iného dôležitého orgánu ako mozgu/ a ak aj, tak sa nanajvýš mohlo jednať len o poškodenie funkčné, trvajúce iba prechodne na krátku dobu, nie anatomické - orgánové, morfológické a ani zmyslovému orgánu /zraku, čuchu, či sluchu - síce uvádzanému poškodeným, ale takto nestanoveným na ORL a neurol. vyšetrení/, nejednalo sa teda o úraz ťažký. V danom prípade doba nevyhnutnej PN /vedená zo strany chirurga a obvodnej lekárky - nie neurologičky a ORL lekárky/ bola podľa názoru znalca vedená nielen po stránke formálnej, ale aj obsahovej nekorektne a neobvykle dlho /v trvaní 13 týždňov, a to hlavne následkom čakania na výsledok oneskorenej diagnostiky MRI, keď už 7 týždňov pred týmto vyšetrením magnetickou rezonanciou, v čase 19 dní po vzniku zranenia, dostatočne citlivé CT vyšetrenie, nepreukázalo žiadne úrazové zmeny mozgu a jeho obalov, vyžadujúce intervenciu chirurgov, naopak - poškodený nebol chirurgom odoslaný pre pretrvávajúce subjektívnych ťažkostí /akým bol okrem iných - možných postkomočných, aj vedúci príznak v danom prípade - cephalgia - bolesti hlavy poškodeného/, tak ako obvykle, ku kontrole špecialistovi - neurológovi, ktorý v takýchto prípadoch riadi liečbu a predlžuje PN na základe svojho obj. nálezu, resp. niektorých aj iných, dopĺňujúcich klasickejších objektívnych vyšetrení, napr. aj preukázaním chorobných vln na EEG snímaných potenciálov z povrchu mozgu, v danom prípade nevykonaných a pod./ Doba nevyhnutnej PN, obvykle potrebná a aj v danom prípade stanovená znalcom pre liečbu jednoduchej zlomeniny nosa, býva v trvaní 1-3 týždne /ak sa nevyskytnú možné komplikácie, pri ktorých je predlžovaná podľa druhu komplikácie a vykonaných potrebných liečebných výkonov, keď v danom prípade jej diagnóza bola ustálená špecialistkou ORL - neurologičkou oneskorene, až v čase 10 dní po vzniku zranenia, čo je neobvyklé - v ktorom čase už aj jej pokus o napravenie dislokovanej zlomeniny nosa a vychýlenej nosovej priehradky, bol neúspešný a jej operačnú korekciu - septoplastiku v celkovej anestézii poškodený sám zatiaľ odmietol/. V danom prípade však pre vznik takejto komplikovanejšej zlomeniny nosa, mohla byť PN vedená aj dlhšie /napr. aj po možnom prechodnom prerušení I. v poradí potrebnej PN v trvaní 1 - 3 týždne, napr. až do doby objednania na septoplastiku a jej vykonania,

ktorá korekčná operácia si po nej vyžaduje PN často ešte v trvaní ďalších najmenej 1 - 3 týždňov, aj viac/ čím PN spolu tak mohla byť v danom prípade v trvaní najmenej 4 - 6 týždňov, kedy by mohlo byť jej vedenie zo strany chirurga a ORL - neurológa, či obv. lekára považované za objektívne, adekvátne dlhé/ a to napr. dostatočne dlhé aj v prípade, že by bola neurologička pri kontrolnom vyšetrení potvrdila späťne po prehodnotení ťažkostí poškodeného, aj prekonanie ľahšieho otrasu mozgu s možným postkomočným syndrómom, k čomu však v danom prípade nedošlo, nakoľko poškodený bol doposiaľ vyšetrený neurologičkou len jednorázovo, a aj to oneskorene, prvýkrát v čase 10 dní po vzniku zranenia, čo by mal ešte prehodnotiť znalec z odboru neurológie/. Doba nevyhnutnej PN, obvykle potrebná k liečbe otrasu mozgu/v danom prípade takto neurológom ešte ani nestanoveného, ale znalec vzhľadom k zrejme prekonanému, aj keď zatiaľ neobjektivizovanému svedkami, krátkemu, niekoľkokondovému bezvedomiu poškodeného k prekonaniu jeho ľahkého stupňa mohlo dôjsť/, býva v trvaní 2 - 4 týždne a v prípade neurologických komplikácií/ napr. vznik postkomočného syndrómu - súboru príznakov, pretrvávajúcich chorobne dlhšie ako obvykle /teda po uplynutí doby 10 dní až 6 týždňov/ býva riadená špecialistom neurológom/ k čomu v danom prípade nedošlo, nakoľko poškodený bol prvý a zároveň i poslednýkrát vyšetrený neurologičkou iba v čase 10 dní po vzniku zranenia, a i napriek dlhodobo pretrvávajúcej možnej postkomočnej príznakovosti - hlavne Cephaley/ bolesti hlavy/, bola jeho liečba a PN vedená chirurgom /čo je neobvyklé/. V danom prípade tak doba nevyhnutnej PN, vedená v trvaní celkovo 13 týždňov, bola predĺžená najmenej o 7 týždňov, nad hornú hranicu tohto rozpätia, neprimerane dlho stupňa a charakteru zranenia poškodeného/ hlavne však jeho odmietnutím prvotnej hospitalizácie, kedy hneď na druhý deň by boli zrejme bývali, tak ako obvykle dorobené Rtg. snímky nosa a bolo by vykonané ORL a neurologické vyšetrenie, čím by sa urýchlila nielen diagnostika a stanovenie rozsahu zranenia, ale i jeho liečba, ale zrejme by sa bola tak pravdepodobne i skrátila doba potrebnej PN a znížil by sa i stupeň možných trvalých následkov/ ventilačnej a estetickej poruchy nosa - jeho deformácie/. V danom prípade nie je ale predpoklad, že zranenie zanechá trvalé následky na pracovnú schopnosť poškodeného/ nakoľko sa nejedná o povolanie herca, speváka, hlásateľa, či osobu inak verejne činnú - napr. o politika/ pričom znalec nedospel ani k presvedčeniu, že poškodenie tváre/ aj keď vzniklo v neprospech poškodeného a na úkor jeho vzhľadu - čo bude potrebné po uplynutí doby 1 roka po vzniku zranenia ešte stanoviť v rámci sťaženia jeho spoločenského uplatnenia/ by mohlo byť kvalifikované z titulu prípadného zohyzdenia, nakoľko svojou nezávažnosťou nespĺňa potrebné kritéria takéhoto hodnotenia /hlavne porovnaním s taxatívne v zákone vymenovanými ostatnými ťažkými ujмами na zdraví/.

Zo znaleckého posudku z odboru veterinárstvo - kynológia č. 09/2006 a správy o výsledku porovnávania pachových stôp zo dňa 16.01.2006 vyplýva, že porovnanie pachových stôp preukázalo, že jednotlivé pachové stopy č. 1a (sedadlo vodiča BMW X3, PU XXX AO), 17 (sedadlo vozidla Hummer H2), 6 (sedadlo vodiča BMW X5, PU XXX AO), 11 (sedadlo vodiča Mercedes PU XXX AO), 1 (sedadlo vodiča AUDI PU XXX AN) vykazovali zhodný pach s pachovou stopou č. 1, odobratou od Q. C. ml., a pachové stopy č. 1a (sedadlo vodiča BMW X3, PU XXX AO), 11 (sedadlo vodiča Mercedes PU XXX AO) a 3 (ľavé zadné sedadlo AUDI PU XXX AN) vykazovali zhodný pach s pachovou stopou odobratou od obžalovaného V. F.. Znalkyňa zároveň vyhodnotila odbery pachových stôp z vozidiel a porovnávacích pachových stôp od podozrivých osôb ako robené správnym postupom v zmysle platných predpisov.

Znaleckým posudkom KEÚ v Bratislave bola zistená zhodnosť daktyloskopických stôp na prednej kapote vozidla zn. Hummer a na obale knižky vozidla zn. Hummer s daktyloskopickými stopami Q. C. ml.. Taktiež bolo zistené, že odtlačok časti podošvy obuvi z miesta činu bol vytvorený časťou podošvy ľavej tenisky predloženého páru tenisiek zn. Adidas Q. C. ml..

Znaleckým posudkom znalca z odboru dopravy J. C. K. č. 43/2005 bola určená všeobecná hodnota vozidiel vrátane DPH v čase spáchania skutku nasledovne:

BMW X83 PB51/02, EČV: PU XXX AO 1.206.491,-Sk (40.048,16 €)

Mercedes Benz 463 G 400 CDI, EČV: PU XXX AO 1.633.759,- Sk (54.230,86)

BMW X53-FA 71/04, EČV: PU XXX AO 1.081.961,- Sk (35.914,53 €)

Hummer H2, EČV: PU-XXX AO 1.549.180,- Sk (51.423,36 €).

Odborným vyjadrením Ing. V. T. zo dňa 11.10.2006 bola stanovená hodnota odcudzeného počítača B. P4 1.8 GHz ATX na sumu 48.000,- Sk (1.593,31 €) a hodnota odcudzených diaľkových ovládačov od brány a garážových dverí spolu na sumu 7.400,- Sk (245,63 €).

Z rozsudku OS Trenčín zo dňa 25.04.2008, sp. zn. 3T 147/2007 vyplynulo, že predmetom tejto trestnej veci bol obdobný skutok ako v predmetnej trestnej veci skutok v bode 2, pričom svedok Q. C. ml. na

hlavnom pojednávaní jednoznačne poprel, že niektorý z obžalovaných A. P., C. K. a T. H. sa zúčastnil na lúpežnom prepadaní v A. B..

Na hlavnom pojednávaní boli napokon oboznámené listinné dôkazy a to: zápisnice o rekognícii osoby z čl. 342-347, 348-353, 354-358, 359-364, 365-366, fotoalby, zoznam osôb vo fotoalbe 367-422, zápisnica o rekognícii osoby 423-490, evidenčná karta metódy pachových konzerv z čl. 928-929, správa o výsledku porovnávania pachových stôp z čl. 930-938, úradné záznam o vyhotovení porovnávacieho materiálu z čl. 963-968, sporný materiál predložený na expertízu písma z čl. 969-1000, výpisy z ev. mot. voz. 1001-1010, odborné vyjadrenie č. 85-2006 z čl. 1013-1041, fotodokumentácia zranenie poškodeného K. 1042- 4044, lek. správy z čl. 1045-1046, odborné vyjadrenie Ing. V. T. z čl. 1047-1051, zápisnice o vykonaní domovej prehliadky z čl. 1055-1056, 1059-1061, fotodokumentácia z ohliadky mot. vozidiel čl. 1062-1069, zápisnice o vydaní vecí z čl. 1070, 1072, 1077-1083, odťah zaistenej techniky z čl. 1087, úradný záznam z odťahu vozidiel z čl. 1088, protokol o prevzatí automob. techniky z čl. 1089-1094, preberací zápis preberacích vozidiel z čl. 1099-1101, uznesenie o vrátení vecí z čl. 1103-1104, potvrdenie o vrátení vecí z čl. 1105, uznesenie o vrátení vecí z čl. 1106-1110, účtovné doklady z čl. 1125-1149, uznesenie o vrátení vecí K. K. z čl. 1134-1135, daňové odklady o nadobudnutí vozidiel z čl. 1144-1148, uznesenie o vrátení vecí z čl. 1149-1152, 1171-1173, potvrdenie o vrátení vecí z čl. 1153-1156, 1174, fotodokumentácia k vráteniu voz. 1157-1159a, úrad. záznam o zaistení vecí z vozidiel z čl. 1170, zápisnica o obhliadke MČ z čl. 1175-1196, zápisnice o obhliadke MČ z čl. 1197-1236, výpisy zo siete T-Mobile hovorov z čl. 1242-1357, výpisy zo siete Orange hovorov z čl. 1338-1358, správa spol. T-Mobile z čl. 1364, informácia k mobilným tel. číslam z evidencie z čl. 1365-1371, správa spol. Orange z čl. 1373, správa spol. Orange z čl. 1382-1383, správa spol. T-Mobile z čl. 1389-1424, zmenka J.. M. z čl. 1426, príjmový poklad. doklad z čl. 1427, uznania dlhu z čl. 1428-1430, výzva na zaplatenie dlhu z čl. 1431, zmluva o postúpené pohľadávky z čl. 1432-1434, notárske zápisnice z čl. 1435-1440, zmluva č. 3/2005 - poskytovanie bezpečnostnej služby z čl. 1441-1443, licencia na prevádzkovanie strážnej služby z čl. 1445, správa Soc. poisťovne z čl. 1446-1453, identikity z čl. 1456-1457, doklady predložené OTP bankou Slovensko z čl. 1461-1485, správa z ČSOB z čl. 1489-1502, správy k osobe obžalovaného F. z čl. 1515-1518, správy k osobe obžalovaného J.. M. z čl. 1519-1521, výpisy z OR z čl. 1522-1525, historické údaje k osobe obž. J.. M. z evidencie obyvateľov z čl. 1526, zobrazenie údajov k osobe obž. J.. M., jeho cestovným dokladom z čl. 153-1530a, fotokópie časti pasov z čl. 1531-1532, úradný záznam KR PZ ÚJaKP z čl. 1629, zápisnica o vykonaní domovej prehliadky z čl. 1632-1639, výpis z úverového účtu, ktorý tvorí prílohu č. 1 predmetného spisu 1-21, zároveň výpis z úverového účtu, ktorý tvorí prílohu čl. 2 predmetného spisu č. 1-5, správa ÚVV Žilina z čl. 2092-2093, listinné dôkazy predložené obž. J.. M. z čl. 2100-2138, 2301- 2308, 2320, 2326, doklady predložené poškodeným K. z čl. 2356-2431, čestné vyhlásenie z čl. 2483, odpis z RT z čl. 2494 2495, potvrdenie z čl. 2495a, lekárske správy poškodeného K. z čl. 2529-2536, správa ÚJaKP Pov. Bystrica z čl. 2541, odpis z RT na obž. F. a odpis z RT na obž. M. zo dňa 16.9.2011, predložená analýza telefonických hovorov predložená prokurátorkou, rozsudok OS Trenčín sp. zn. 3T 147/07.

Podľa § 272 odsek 3 Trestného poriadku súd odmietol návrh obžalovaného J.. Q. M. na doplnenie dokazovania, a to vylúčením svedkov V. C., Z. D., Bc. J. M., T. T., Q.. V. S., Q.. W. W., P. P., Q. V., Q.. Q. K., A. P., C. K., T. H., otca T. H., svedkov vypočutých v trestnej veci sp. zn. 3T 147/07, J.. Q., J.. Q. K., V. B., V. V., D. C., dekana W. C., M. E., M. B., V. E., Q.. J. W., Q. M., P. M., J.. J. K., F. K., Q.. Z. M., Bc. K. F., V. F. X., J.. V. T., Q.. R. M., Q.. V. H., pokladníčky z jedálne v Slovakotexe, Q.. K. B., J.. M. M., Q.. M., Q. M., npor. M., práp. Q., T. V., C. H., V., M. V., Q. Q., Q.. K., H. E., jeho družky, X., príbratím znalca z odboru písma známosti, pripojenie spisového materiálu sp. zn. 3T 147/07, zabezpečenie spisového materiálu od ÚBOK-u Trnava pod ČVS: PPZ -92/BOK-Z-1-2005, oboznámenie list. dôkazov z čl. 2511-2512, zabezpečenie diskety, ktorá mala byť obžalovanému zaistená pri domovej prehliadke, zabezpečenie účtovníctva spol. ZTS F., zabezpečenie dvoch kusov pút, retiazky medzi putami a policajta ako svedka, ktorý poškodenému mal putá odstrániť z rúk, zabezpečenie písomného povolenia návštev vo väzbe v ÚVV D. Q. C. v dňoch 21.9.2005 a 21.11.2005 z výpisu návštev v spise, zabezpečenie dôkazu, kto povolil návštevu v kolúznej väzbe obvineného C. operatívcom M. a T., oboznámenie listinných dôkazov zaslané obžalovaným J.. M. Okresnému súdu Trenčín dňa 13.9.2011, vykonanie vyšetrovacieho pokusu v súvislosti s rozseknutím pút poškodenému, vykonanie vyšetrovacieho pokusu v súvislosti s uniknutím poškodenej K. K. z kotelne oknom, vyžiadanie výpovede C. H. z ÚBOK Trnava. Súd tieto návrhy odmietol z dôvodu ich irelevantnosti a tiež z dôvodu, že skutočnosti, ktoré mali byť zistené vykonaním týchto dôkazov, už boli zistené v dostatočnej miere inými skôr navrhnutými a zároveň aj vykonanými dôkazmi.

Obžalovaných J.. Q. M. a V. F. v mieste bydliska bližšie nepoznajú, neboli priestupkovo prejednaný a ani súdne trestaný.

V konaní pred súdom, na hlavnom pojednávaní na základe vykonaných dôkazov spôsobom a v rozsahu určenom verejným zasadnutím o predbežnom prejednaní obžaloby a v rozsahu doplneného dokazovania na hlavnom pojednávaní súd vyhodnotením týchto vykonaných dôkazov jednotlivo i vo vzájomnom súhrne bez ohľadu na to, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla, či obstarala, mal za preukázané, že skutok v bode 1 rozsudku sa stal tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Predovšetkým výpoveďami svedkov J.. Q. K., Q. C. ml., Q.. J. K. bolo jednoznačne preukázané, že skutok v bode 1 rozsudku sa stal tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Jednotlivé vykonané priame aj nepriame dôkazy sa vzájomne podporujú a dopĺňajú, pričom tieto neboli žiadnym relevantným spôsobom vyvrátené a ani nebola zistená žiadna skutočnosť, ktorá by nasvedčovala ich nevierohodnosti. Tieto uvedené dôkazy vrátane niektorých listinných dôkazov skutočne vytvárajú ucelený reťazec dôkazov preukazujúcich priamo či nepriamo skutočnosť, že skutok v bode 1 rozsudku sa stal a že ho spáchal obžalovaný J.. Q. M.. Poškodený J.. Q. K. bol zo strany obhajoby viackrát označený za podvodníka, ktorý si vymýšľa a ide mu len o svoj prospech. K jeho osobe je potrebné uviesť, že poškodený doposiaľ nebol súdom trestaný, je bezúhonný podnikateľ, v súčasnej dobe nie je trestne stíhaný ani priestupkovo riešený. Bol v prípravnom konaní, ale aj v konaní pred súdom (tiež v trestnej veci vedenej na OS TN pod sp. zn. 3T 147/2007) viackrát vypočúvaný k predmetnému skutku a aj s časovým odstupom od začiatku konania svoju výpoveď nemenil. Poškodený opísal osobu obžalovaného J.. Q. M., dostatočne a logicky zdôvodnil čo ho viedlo k podpísaniu zmenky na 3,6 mil. Sk a tiež z dôvodu exekúcie, ktorú nepovažoval za zákonnú dal na radu obžalovaného J.. M. a osobne automobily Mercedes, BMW X5, BMW X3, Audi a Hummer prepísal na Q. C. ml., najbližšieho spolupracovníka a zamestnanca obžalovaného Ing. M., ktorý tieto dôvody a výpoveď poškodeného v tejto časti jednoznačne potvrdil. Vierohodnosť a zároveň logickosť výpovede poškodeného podporuje výpoveď nestranného svedka Q.. J. K., ktorý na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaný J.. M. rozohrával aktivity na rôzne strany, tváril sa, že chce pomôcť ale v podstate chcel získať informácie pre seba a využiť ich vo svoj prospech a z týchto dôvodov mu svedok neveril. Obžalovaný J.. M. mal veľa informácií o záujmových ľuďoch v regióne Trenčín a tak ako poškodenému, aj svedkovi obžalovaný J.. M. tvrdil, že bol v M., SIS. Výpoveď tohto svedka korešponduje s označením obžalovaného J.. M. poškodeným ako manipulátora, a logicky odôvodňuje konanie poškodeného. Z týchto dôvodov súd vyhodnotil výpoveď poškodeného ako autentickú, logickú a presvedčivú. Obžalovaný J.. M. poprel spáchanie žalovaného skutku pod bodom 1, pričom z jeho navodenej obrany vyplynulo, že v podstate finančné prostriedky nemal, ale bol taký dobrosrdečný, že sám si peniaze požičal, aby tieto mohol ďalej požičať poškodenému J.. Q. K. a nemal v úmysle nijakým spôsobom dlhy vymáhať, chcel len čakať, kedy mu ich vráti. Taktiež je zrejme, že obžalovaný J.. M. mal veľmi dobré vzťahy so svojim zamestnancom Q. C. ml., bol ochotný platiť nemalé peniaze za jeho obhajobu, dokonca na neho previedol zmenku v hodnote X,X mil. Sk aj keď mu dlžil iba 1 mil. Sk. Tu chcel súd presvedčiť o svojej nezištnosti a dôvodoch prečo to robil, keď podľa jeho slov chcel pomáhať poškodenému J.. Q. K.. Obrana obžalovaného J.. M. bola na hlavnom pojednávaní podporená výpoveďami svedkov J.. F. W., J.. S. V., V. D. a čiastočne aj výpoveďami svedkov T. K. a W. W.. K svedeckým výpoveďiam J.. W. a Hechama V., ktorí potvrdzujú, že peniaze poškodený J.. Q. K. dostal, resp. že obžalovanému J.. M. bola poskytnutá časť sumy, ktorú vyplatil poškodenému, je potrebné uviesť, že sa jedná o veľmi blízkych priateľov obžalovaného J.. M. o čom svedčí skutočnosť, že na adrese S. V. mal obžalovaný J.. M. nahlásené trvalé bydlisko a J.. W. je podľa výpovede svedkov iba osobou, ktorá koná len podľa príkazov obžalovaného J.. M.. Toto v podstate vyplynulo aj z výpovede J.. W. na hlavnom pojednávaní, kde uvádzal oveľa podrobnejšie okolnosti týkajúce sa zmenky 3,6 mil. Sk, kde si podrobne s odstupom času 5 rokov spomenul na detaily stretnutia v Slovakotexe, na ktoré si pri výpoveďiach v prípravnom konaní vôbec nespomenul. Tiež upravoval okolnosti týkajúce sa stretnutia obžalovaného s S. V. a podobne. Celá jeho výpoveď pôsobila ako naučená a prispôbena všetkým doposiaľ zabezpečeným dôkazom. Obžalovaný J.. M. a svedok J.. W. aj momentálne spolu podnikajú, majú dobré vzťahy. Svedkyňa V. D., družka obžalovaného J.. M., bola vypočutá v prípravnom konaní za účasti obhajcov obžalovaných, nikto nenamietal rozsah výpovede ani spôsob vedenia výsluchu a mala možnosť vypovedať ku všetkým skutočnostiam tak ako to uviedla na hlavnom pojednávaní. Z výpovede na hlavnom pojednávaní je však zrejme, že ku skutku nevedela vypovedať spontánne, podrobne vypovedala iba podľa otázok obžalovaného J.. M., z jej výpovede vyplynulo, že v roku 2005 nemala vedomosť o obchodných aktivitách svojho druhu, všetko robila z jeho iniciatívy, alebo na jeho pokyn. Svedok T. K. ku skutku nevedel nič uviesť, ale na otázky obžalovaného J.. M. sa rozpamätal na náhodné stretnutie, kde mu mal obžalovaný J.. M. ukázať zmenku, ktorú mu podpísal Q. K., ale

špecifikovať čas stretnutia, čo je dosť dôležité ani približne špecifikovať nevedel. Takisto v bare Floyd mal byť svedok W. W., ale na osobu svedka T. K. si nepamätal, resp. ju neuviedol. Svedok W. W. zaslal súdu až v konaní pred súdom (po 6 rokoch od spáchania predmetných skutkov) písomné prehlásenie so závažnými skutočnosťami, ku ktorým bol následne na hlavnom pojednávaní vypočutý v procesnom postavení svedka. Zo žiadnych dôkazov, ktoré boli vykonané v prípravnom konaní nevyplývalo, že by tento svedok mal mať konkrétne informácie, resp. že mal byť svedkom dôležitého stretnutia týkajúceho sa predmetu skutku. Aj napriek času, ktorý uplynul od spáchania skutku, teda viac ako 6 rokov, si svedok veľmi dobre pamätal na okolnosti, ktoré mali obžalovanému J.. M. pomôcť, pričom nevedel vypovedať spontánne, len s pomocou otázok obžalovaného J.. M.. Je potrebné poukázať na časť výpovede svedka W. W., ktorá je v rozpore s ďalšími svedeckými výpoveďami, keďže svedok uviedol že na stretnutí v bare Floyd bol aj poškodený J.. Q. K.. Avšak poškodený J.. Q. K. na hlavnom pojednávaní uviedol, že na tomto stretnutí v bare Floyd nebol a ani obžalovaný J.. M. poškodeného J.. Q. K. neuvádzal. V rozpore s obranou obžalovaného J.. M., tiež s vyššie uvedenými svedeckými výpoveďami J.. F. W., J.. S. V., V. D., T. K. a W. W. bola jednoznačne svedecká výpoveď Q. C. ml., z ktorej vyplývalo, že u obžalovaného J.. Q. M. pracoval dlhý čas, dobre ho pozná, pozná jeho zvyky, vie o jeho praktikách, známostiach, kontaktoch na niektorých sudcov, bývalých prokurátorov, policajtov a vie akým spôsobom si dokáže vybaviť veci týkajúce sa jeho osoby. Svedok jednoznačne vypovedal, že poškodený J.. Q. K. zmenku na 3,6 mil. Sk v budove Slovakotexu podpísal, ale určite žiadne peniaze nedostal. Výzva na zaplatenie dlhu z 09.08.2005 bola poškodenému Ing. Q. K. odoslaná 18.08.2005, ale už 15.08.2005 obžalovaný J.. M. previedol zmenku 3,6 mil. Sk zmluvou o postúpení pohľadávky na svedka Q. C. ml. a dal mu pokyn, aby zohnal kupcov na autá poškodeného J.. Q. K., s tým, že dostane chlapcov od H., aby zobrali predmetné autá. S poukazom na všetky okolnosti výpovedí svedkov J.. F. W., Ing. S. V., V. D., T. K. a W. W. v súhrne, aj na vyššie uvedenú výpoveď svedka Q. C. ml., súd vyhodnotil ich výpovede ako nedôveryhodné, v snahe pomôcť obžalovanému. Je nelogické, aby obžalovaný J.. M. požičiaval poškodenému J.. Q. K. sumu 3,6 mil. Sk, keď tieto peniaze sám nemal a musel si ich požičať, pričom z tejto pomoci poškodenému nemal žiadny prospech. Obranu obžalovaného J.. M. v celom rozsahu vyvracia výpoveď svedka J.. Q. C. ml. a tiež výpoveď poškodeného J.. Q. K.. Výpoveď obžalovaného J.. Q. M. sa javí ako celok nedôveryhodná a prispôbená tak, aby sa zbavil zodpovednosti za spáchaný skutok. Z vyššie uvedených dôvodov bolo skutočne bez akýchkoľvek relevantných pochybností preukázané spáchanie skutku v bode 1 obžalovaným J.. Q. M. v rozsahu kladenom mu za vinu a ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Vzhľadom k uvedenému súd obžalovaného J.. Q. M. uznal vinným zo spáchania skutku v bode 1 uvedeného vo výrokovvej časti tohto rozsudku právne posúdeného ako trestný čin podvodu podľa § 250 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení Zákona č. 757/2004 Z. z. účinného do 30.06.2005 v štádiu pokusu podľa § 8 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení Zákona č. 757/2004 Z. z. účinného do 30.06.2005, keďže boli naplnené všetky formálne znaky skutkovej podstaty uvedeného trestného činu. Súd aplikoval ustanovenia Trestného zákona účinného v čase spáchania predmetného skutku, keďže aplikácia novších zákonov by nebola pre obžalovaného priaznivejšia. Obžalovaný J.. Q. M. ako subjekt spĺňa podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku. Pritom neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali nepričetnosť obžalovaného, či zníženie jeho pričetnosti. Naplnená teda v zmysle vyššie uvedeného bola aj objektívna stránka, keďže sa obžalovaný J.. Q. M. dopustil konania nebezpečného pre spoločnosť, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu a ktorého sa dopustil v úmysle na škodu cudzieho majetku iného obohatiť tým, že uvedie niekoho do omylu a spôsobí tak na cudzom majetku značnú škodu, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo. Súčasne bola naplnená aj subjektívna stránka, t. j. úmysel, a to vo forme priameho (dolus directus). Objektom v danom prípade bol záujem na ochrane majetku. Napokon súd dospel k záveru, že bola naplnená aj materiálna stránka predmetného trestného činu, zakotvená v ustanovení § 3 Trestného zákona, keďže vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku obžalovaného J.. Q. M. je stupeň nebezpečnosti tohto činu pre spoločnosť celkom zrejme vyšší než nepatrný.

V konaní pred súdom, na hlavnom pojednávaní na základe vykonaných dôkazov spôsobom a v rozsahu určenom verejným zasadnutím o predbežnom prejednaní obžaloby a v rozsahu doplneného dokazovania na hlavnom pojednávaní súd vyhodnotením týchto vykonaných dôkazov jednotlivo i vo vzájomnom súhrne bez ohľadu na to, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla, či obstarala, mal za preukázané, že skutok v bode 2 rozsudku sa stal tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Predovšetkým výpoveďami svedkov J.. Q. K., Q. C. ml., K. K., W. K., znaleckým posudkom z odboru cestnej dopravy č. 43/2005, ďalej vylúčením znalcov MVDr. Q. H., Ing. V. B., V. R. V. bolo jednoznačne

preukázané, že skutok v bode 2 rozsudku sa stal tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku. Q. vykonané priame aj nepriame dôkazy sa vzájomne podporujú a dopĺňajú, pričom tieto neboli žiadnym relevantným spôsobom vyvrátené a ani nebola zistená žiadna skutočnosť, ktorá by nasvedčovala ich nevierohodnosti. Tieto uvedené dôkazy vrátane niektorých listinných dôkazov skutočne vytvárajú ucelený reťazec dôkazov preukazujúcich priamo či nepriamo skutočnosť, že skutok v bode 2 rozsudku sa stal a že ho spáchali obžalovaní J.. Q. M. a V. F.. Poškodený J.. Q. K. bol v prípravnom konaní, ale aj v konaní pred súdom (tiež v trestnej veci vedenej na OS TN pod sp. zn. 3T 147/2007) viackrát vypočúvaný k predmetnému skutku a aj s časovým odstupom od začiatku konania svoju výpoveď nemenil. Jeho výpoveď korešponduje tak s výpoveďou jeho manželky K. K. ako aj s výpoveďou Q. C. ml. a v zásadných bodoch nie sú medzi nimi rozpory. Pokiaľ ide o výpoveď poškodenej K. K. na hlavnom pojednávaní túto je potrebné tiež vyhodnotiť ako dôveryhodnú a pravdivú, pretože v zásadných veciach sa neodlišuje od výpovede v prípravnom konaní. Obaja poškodení vedeli logicky zdôvodniť odchýlky od výpovedí v prípravnom konaní, s tým, že je pochopiteľné, že krátko po skutku boli v šoku, preto sú niektoré časti chaotické. Ich výpovede boli presvedčivé a emotívne. Takisto odstup času od spáchania skutku ovplyvnil detailnejšie výpovede. Je len samozrejmé, že prvotné výpovede po spáchaní skutku sú podrobné, detailné ale s odstupom času človek niektoré menej významné skutočnosti zabúda resp. nepamätá si presne. Z uvedeného vyplýva jednoznačný záver, že výpovede poškodených o podstatných skutkových okolnostiach vytvárajú ucelený, logický dôkazný celok, ktorý nepochybne potvrdzuje aktívnu, osobnú účasť obžalovaných na skutku pod bodom 2 rozsudku a tomuto skutku predchádzal skutok pod bodom 1 rozsudku, ktorý bol taktiež výpoveďami poškodených v celom rozsahu preukázaný. Rozsah zaistených stôp na mieste činu a ich zadokumentovanie vyplýva z obhliadky miesta činu, pričom tieto stopy boli znalecky vyhodnotené a tieto závery neodporujú výpovediam poškodených. Krv zaistená na podlahe v garáži patrila poškodenému J.. Q. K. a skutočnosť, že v tejto stope boli stopy od dezénu pneumatiky podporuje tvrdenia poškodeného a jeho manželky, že bol zbitý v garáži, krvácal a páchatelia rýchlo vyvážali z garáže jeho autá. Zranenia poškodeného J.. Q. K. dokumentuje znalecký posudok V.. F. X. spolu s fotodokumentáciou zranení, pričom znalec nevyvylúčil poškodeným uvádzaný spôsob vzniku zranení. Obžalovaný J.. Q. M. poprel spáchanie žalovaného skutku pod bodom 2, pričom predovšetkým poukázal na nevierohodnosť výpovede svedka Q. C. ml., ktorého mali v prípravnom konaní ovplyvňovať vyšetrovatelia. Obžalovaný V. F. taktiež účasť na skutku pod bodom 2 poprel. Svedok Q. C. ml. označil obžalovaných ako páchatel'ov skutku. Je objektívne preukázané, že na lúpežnom prepadaní J.. Q. K. sa Q. C. ml. zúčastnil. V prvotnom štádiu vyšetrovania v podstate skutok popieral, ale neskôr svoj postoj zmenil a vypovedal o miere účasti obžalovaného J.. Q. M. a obžalovaného V. F. na skutku, pričom na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní a v súlade s výpoveďami poškodených. Jeho výpoveď je vierohodná a jednoznačne usvedčujúca vo vzťahu k obom obžalovaným. K výpovedi tohto svedka je potrebné poznamenať, že ak by vypovedal v procesnom postavení svedka v predmetnej trestnej veci a aj v trestnej veci, vedenej pod sp. zn. 3T 147/2007, v zmysle inštrukcií vyšetrovateľov, bolo by logickým vyústením, že by usvedčoval zo spáchania skutku pod bodom 2 rozsudku aj obžalovaných A. P., C. K. a T. H., pričom ich účasť na tomto skutku vylúčil a následne boli títo obžalovaní spod obžaloby oslobodení. Je pravdou, že v prospech obžalovaného V. F. svedčí výpoveď manželov K., ktorí ho pri lúpežnom prepadaní nevideli. Na druhej strane ho usvedčuje podrobná výpoveď Q. C. ml. a boli zistené pachové stopy obžalovaného V. F. v autách BMW X3, Mercedes a AUDI, pričom tento poprel, že by v autách niekedy sedel. Nepriamo jeho účasť potvrdzujú aj telefonické kontakty v inkriminovanom čase s R. s.r.o. aj na svedka H. resp. telefón jeho manželky a zmluva o poskytovaní bezpečnostnej služby z 22.08.2005, ktorú mal Q. C. ml. zničiť. Rozpor medzi výpoveďami poškodených a svedka Q. C. ml. v súvislosti s účasťou obžalovaného V. F. na lúpežnom prepadaní je možné logicky pripísať chaosu, strachu a zmätku na mieste činu ako aj skutočnosti, že poškodený mal nastriekaný v očiach slzný plyn a jeho manželka celý čas v garáži nebola a následne boli zamknutý v kotolni, pričom páchatelia tohto skutku mali snahu o maskovanie. Svedok Q. C. ml. uzavrel s obžalovaným V. F. dňa 22.08.2005 zmluvu o poskytovaní bezpečnostnej služby a bol jednou z osôb s ktorou sa Q. C. ml. spoznal ešte pred lúpežou a preto je logické, že tento poznal a od začiatku tvrdil, že sa na lúpeži zúčastnil. Z vyššie uvedených dôvodov bolo skutočne bez akýchkoľvek relevantných pochybností preukázané spáchanie skutku v bode X obžalovanými J.. Q. M. a V. F. v rozsahu kladenom im za vinu a ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Vzhľadom k uvedenému súd obžalovaných uznal vinnými zo spáchania skutku v bode 2 uvedeného vo výrokovej časti tohto rozsudku právne posúdeného ako trestný čin lúpeže podľa § 234 odsek 1, odsek 2 písmeno a), b), odsek 3 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody podľa § 238 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, keďže boli naplnené všetky formálne znaky

skutkových podstat uvedených trestných činov. Súd aplikoval ustanovenia Trestného zákona účinného v čase spáchania predmetného skutku, keďže aplikácia novších zákonov by nebola pre obžalovaných priaznivejšia. Obžalovaní ako subjekty spĺňajú podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku. Pritom neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali nepríčetnosť obžalovaných, či zníženie ich príčetnosti. Naplnená teda v zmysle vyššie uvedeného bola aj objektívna stránka, keďže obžalovaní ako členovia organizovanej skupiny proti inému použili násilie a hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, taký čin spáchali so zbraňou a spôsobili škodu veľkého rozsahu, a neoprávnene vnikli do domu iného a taký čin spáchali s najmenej dvoma osobami. (V zmysle ustanovenia § 89 odsek 26 Trestného zákona sa organizovanou skupinou rozumie spolčenie najmenej troch osôb na účely spáchania trestného činu, ktoré sa vyznačuje delbou úloh medzi jednotlivými členmi skupiny, ich plánovaním a koordinovanosťou. Od spolupáchateľstva delí organizovanú skupiny vyšší stupeň spolupráce medzi páchatelmi vyjadrený v delbe úloh medzi jednotlivými členmi skupiny, ich plánovaním a koordinovanosťou. Po vykonanom dokazovaní bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný J.. Q. M. ako organizátor a obžalovaný V. F. ako člen päťčlennej skupiny mali medzi sebou rozdelené úlohy, konali plánovane a koordinovane, čím bez akýchkoľvek pochybností zvýšili pravdepodobnosť úspešného spáchania predmetných trestných činov. Napokon útočný kovový predmet - „boxer“ je vec, ktorou možno urobiť útok proti telu dôraznejším.) Súčasne bola naplnená aj subjektívna stránka, t. j. úmysel, a to vo forme priameho (dolus directus). Objektom v danom prípade bol záujem na ochrane majetku, osobnej slobody a domovej slobody. Napokon súd dospel k záveru, že bola naplnená aj materiálna stránka predmetných trestných činov, zakotvená v ustanovení § 3 Trestného zákona, keďže vzhľadom na spôsob vykonania činov a ich následky, okolnosti, za ktorých boli činy spáchané, mieru zavinenia a pohnútku obžalovaných je stupeň nebezpečnosti týchto činov pre spoločnosť celkom zrejme vyšší než nepatrný.

Pri výmere trestu súd prihliadal na stupeň spoločenskej nebezpečnosti spáchaných trestných činov, mieru zavinenia, pohnútku, osoby obžalovaných, na okolnosti za akých došlo k vykonaniu trestných činov, na účel trestu, ako i na možnosti nápravy obžalovaných.

Keďže obžalovaný J.. Q. M. spáchal viac úmyselných trestných činov viacčinným súbehom, mala sa zvýšiť horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného (trestný čin lúpeže podľa § 234 odsek 3 Trestného zákona) o jednu tretinu podľa § 35 odsek 2 Trestného zákona, avšak vzhľadom k predmetnej trestnej sadzby 10 rokov až 15 rokov, súd po aplikácii ustanovenia druhej vety § 35 odsek 2 Trestného zákona ponechal hornú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody nezmenenú, čím prichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody v rámci trestnej sadzby stanovenej na uvedený trestný čin v rozmedzí 10 rokov až 15 rokov. Zároveň s použitím ustanovenia prvej vety za bodkočiarkou § 35 odsek 2 Trestného zákona bol súd povinný uložiť obžalovanému trest v hornej polovici takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody, teda minimálne 12 rokov 6 mesiacov a 1 deň. S prihliadnutím na skutočnosť, že v súčasnej dobe od spáchania skutkov obžalovaným J.. Q. M. uplynula doba viac ako šesť rokov, ďalej po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, pohnútku, s prihliadnutím na mieru zavinenia, možnosť celkovej nápravy obžalovaného, na zistenie príťažujúcej okolnosti, že obžalovaný spáchal viac trestných činov, ale aj poľahčujúcej okolnosti, že obžalovaný viedol pred spáchaním predmetných trestných činov riadny život a tiež so zohľadnením závažného charakteru spáchanej trestnej činnosti, dospel súd k záveru, že je nevyhnutné uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 13 rokov so zaradením do III. (tretej) nápravno-výchovnej skupiny, teda trest na dolnej hranici vyššie uvedenej trestnej sadzby. Takto uložený trest, svojím charakterom a so zohľadnením najmä osobných pomerov obžalovaného, pre celkové dosiahnutie účelu trestu tak, ako je upravený účel trestu v zmysle § 23 odsek 1 Trestného zákona, t. j. dosiahnutie individuálno-preventívneho a s ním následne spojeného generálno-preventívneho účinku, je dostatočným trestom.

Keďže obžalovaný V. F. spáchal dva úmyselné trestné činy jednočinným súbehom, súd obžalovanému ukladal trest po zohľadnení absorpčnej zásady zakotvenej v ustanovení § 35 odsek 1 Trestného zákona, v rámci trestnej sadzby 10 rokov až 15 rokov za trestný čin najprísnejšie trestný a to trestný čin lúpeže podľa § 234 odsek 3 Trestného zákona. S prihliadnutím na skutočnosť, že v súčasnej dobe od spáchania skutku obžalovaným V. F. uplynula doba viac ako šesť rokov, ďalej po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, pohnútku, s prihliadnutím na mieru zavinenia, možnosť celkovej nápravy obžalovaného, na zistenie príťažujúcej okolnosti, že obžalovaný spáchal viac trestných činov, ale aj poľahčujúcej okolnosti, že

obžalovaný viedol pred spáchaním predmetných trestných činov riadny život a tiež so zohľadnením závažného charakteru spáchanej trestnej činnosti, dospel súd k záveru, že je nevyhnutné uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov so zaradením do III. (tretej) nápravno-výchovnej skupiny, teda trest na dolnej hranici vyššie uvedenej trestnej sadzby. Takto uložený trest, svojim charakterom a so zohľadnením najmä osobných pomerov obžalovaného, pre celkové dosiahnutie účelu trestu tak, ako je upravený účel trestu v zmysle § 23 odsek 1 Trestného zákona, t. j. dosiahnutie individuálno-preventívneho a s ním následne spojeného generálno-preventívneho účinku, je dostatočným trestom.

dopustil sa konania nebezpečného pre spoločnosť, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu a ktorého sa páchatel dopustil v úmysle na škodu cudzieho majetku iného obohatiť tým, že uvedie niekoho do omylu a spôsobí tak na cudzom majetku značnú škodu, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo,

- ako členovia organizovanej skupiny proti inému použili násilie a hrozbu bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, taký čin spáchali so zbraňou a spôsobili škodu veľkého rozsahu,
- neoprávnene vnikli do domu iného a taký čin spáchali s najmenej dvoma osobami.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na krajský súd. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.